

Árvíz — rádiótelefon a padláson

Mintha a pokol szabadult volna el! Az árvíz feltartóztatásának híradása a Felső-Tisza vidékén. A mentőosztagok több tízezres tábora, több tízezer embert ment ki az árvízből. Felhívtam a helyi híradókat, elmondották: amikor a postát elöntötte a víz, Frendi Dezső hivatalvezető és őt nővel, a pártbizottság padlására „költözött”, s ott tartottak rádió-telefon összeköttetést a „külvilággal”.

Amikor pedig Csengerben is a víz lett az ár, Siető János hivatalvezető és munkatársai a telefonközpontot feltették az asztalra, s úgy tartottak kapcsolatot. Hosszú lenne a sor, ha minden postás dolgozó, akinek e nehéz napokban helytálltak, fel akarnék sorolni. Amikor dr. Szabó Gyulától, a Debreceni Postaigazgatóság osztályvezetőjétől a legjobbak felől érdeklődtem — tiltakozott.

— Mindenki helytállt. Mátészalkán szinte emberfeletti hősi munkát végzett az egész hivatal kollektívája, Koleszár Sándor vezetésével. Városnáményben Felhős Ferenc, Mátészalkán Bálint Mihály körzetmester és társai május 13-án 0,1 óra óta talpon vannak. A kitélepített községek közül utóbbra a postások mentek el, s a telefonok az utolsó percig működtek. A kispostahivatalok dolgozóit, így a Szamoskér-i, a szamostárfalvai stb. gondosan ügyelték a társadalmi tulajdonra, s a körülményekhez képest biztonságba helyezték az értékesebb berendezéseket. S mindezt a közvelelő életveszélyben tették — hallottam az osztályvezetőtől — miközben szinte perceként cseng a telefon. Az egyik postás család Nyíregyháza környékéről: nem tud hová menni. Szerezték neki otthont. Egyébent a postás családok egytől-egyig ideiglenes otthon-

ra találtak. A Szakszervezet Területi Bizottsága 20 ezer forint gyorssegélyt osztott szét a károsultaknak. Újabb hír: az egyik postaház összedült. De a telefonközpontot kimentették.

— Hát most már bizonyára érte, miért nem lehet egyes embereket kiemelni. Meg aztán a lakosság is segített. A katonák, magyarok és szovjetek, munkások. Hogy mi lesz ezután? Nagyon sok munka. Helyre kell állítani a károkat, a kidőlt oszlopokat, vezetékeket, a bedőlt kábeleket. Egyébent már néhány hivatal megkezdte a munkát, így például a helyi híradókat, akik utolsóként hagyták el a községet, de elsőként tértek vissza. Hosszú hetek kellenek a helyreállításához, de az elmúlt napok hősi, emberi példái arra

biztatnak, a postások az árvíz pusztításait gyorsan helyrehozzák. Bartha Gábor

Kétszer ad, ki gyorsan ad

● A Postal Épületkarbantartó Üzem dolgozóit felajánlották, hogy az árvíz sújtotta területen 1 db kispostaházat építenek fel, valamint 200 ezer forint értékben magasépítési kapacitást biztosítanak a postások családi házainak újjáépítéséhez. Továbbá az Irhási Közműves szocialista brigád tagjai felajánlották, hogy június havi fizetésük 2 százalékát a károsultak megsegítésére fordítják.

◆ Nagykanizsa 1. sz. ph. kollektívája 1000 forintot gyűjtött, amelyet egy részszülő árvíz-károsult postás dolgozónak ajánlanak fel.

FELHÍVÁS

az árvíz-károsultak megsegítésére

Egész társadalmunk a bajba jutottak mély együttérzésével tekint a sajnálatos árvíz súlyos kártevésére. A postás dolgozók is számos tanújelét adják szolidaritásuknak, s tetteikkel bizonyítják segítségkészségüket. Bizonyosak vagyunk abban, hogy szakszervezetünk, az egész postás társadalom érdekeit és gondolatait tükrözi akkor, amikor csatlakozik a SZOT Titkárságának az árvíz-károsultak megsegítésére vonatkozó felhívásához.

Felhívunk minden postás dolgozót, hogy mint a múltban annyiszor, most is egységesen csatlakozzon a társadalmi akcióhoz és lehetőségeihez mérten felajánlásaival támogassa az árvíz-sújtotta családokat, s köztük bajba jutott szaktársainkat.

Felhívjuk a Postások Szakszervezetének minden szerve-

zetét és tisztségviselőjét: támogassák a dolgozók árvíz-károsultak megsegítésére irányuló kezdeményezéseit, felelősségteljesen segítsék körükben a gyűjtési és felajánlási akciót.

Szakszervezetünk elnöksége az árvíz-károsultak megsegítésére indított társadalmi méretű akció teljes támogatása mellett kötelezettségének tartja, hogy külön figyelmet fordítson a postás árvíz-károsultakra, s megfelelő intézkedésekkel, saját anyagi eszközeinek és lehetőségeinek felhasználásával enyhítsen szorult helyzetükön.

A szakszervezet elnöksége nevében:
Besenyi Miklós főtitkár

A GAZDA SZEMÉVEL

Termelési tanácskozások nyomában a Kábelüzemnél

A vastag, könyv legelső bejegyzése 1957 őszén kelt, a legfrissebb pedig az idén márciusban. A Kábelüzem Munkáügyi Osztályán örök, hogy mindig visszalapozható legyen: mit panaszkodtak az emberek, hogyan orvosolták a termelési érdekeket elhangzottakat. Az egyik rubrikában a felszólalók neve, az ügy vagy eset, majd a megoldás, a válaszadás módja és a felelős.

A precizitás azt érzékelteti, hogy itt a termelési érdekeket nem előírásból tartják, hanem a társadalmi élet természetes velejárójának tekintik. De lássuk a tényeket, a legutóbbi bejegyzéseket. E könyvbe belekerülnek a hat műhelybizottság által rendezett termelési értekezletek felmerült bírálatok, javaslatok, amelyek igazgatói vagy más vezetői intézkedést igényelnek. A többit a helyi vezetőknek kell megoldaniuk. A márciusi termelési értekezletből kilenc felszólalás került a nagykönyvbe.

Elsőként: az emberek idegesek, mert nem közlik velük az ólomszűrés eredményét. Nincs talán valami baj? A választ megnyugtatással vehették tudomásul. Az idegesség oka pedig az, hogy az új üzemorvos — helyesen — nemcsak a megbetegedetteket — ilyen nincs köztük —, hanem a fogókonyokat is eltanácsolta a munkakörből. Sokakban felmerült, hogy talán többi mérgezést szenvedtek. Most már mindenki nyugodt, mert ismerik a vizsgálat eredményét.

Turi Antal kérdése: miért nem kap pótszabadságot, noha — szerinte — a munkakörére a rendeletek előírják. A válasz: a rendeletet rosszul értelmezte. Csak azoknak jár a megtoldott pihenés, akik naponta legalább négy órát dolgoznak ólommal.

Mészáros Lajos is panaszkodott, mondta el. A VI. sz. főépítészvezető távkábel-szerelői kapnak gumicsizmát, viszont az 5. sz. építészvezető helyi kábel-szerelői nem kapnak. A válaszból kiderül: a VI-os főépítészvezető munkatársai jogosan kapják a védőlábbelit, de az utóbbiak általában nem olyan munkát végeznek, hogy ahhoz gumicsizma szükséges lenne. Ha azonban mégis alkalomadtán a munkakörülmények megkövetelik azt, természetesen megkapják.

Többen szóltak közös gondokról is. Szabó Sándor szerint: sokan a munkakésztyűket a legkisebb szakadás esetén is eldobják, újat vételeznek. Határozat születik tehát, hogy a késztyűket javíttatni kell. Mások elmondták, hogy a Járműtelepről kikerült autót a forgalomban levő szabványtól eltérő vonóho-

roggal látják ott el. Emiatt az ilyen kocsiakat nem tudják gépek vontatására használni, s ez sokszor megzavarja a munka ritmusát. (Ezen nem a kábelüzem vezetői, hanem a járműtelepiek segíthetnek. Reméljük, segítenek is!)

Sok szó esett a legutóbbi termelési tanácskozás arról is, hogy egy vidéki cégnél 170 ezer forintért javított rakodógépet nem lehetett átvenni a munka silánysága miatt, és azóta egy hónap telt el, s a gép még mindig rossz. Eszérvél hangzott el a gépek előregredéről, a munkaeörfényről, ami miatt nem lehet második műszakot beállítani, és anyagszállítás: zavarokról.

A kábelüzemben valamelyik gazdasági vezető mindig részt vesz a termelési értekezletben, és ha nem tud azonnal választ adni, rövidesen írásban küldi meg véleményét. Éppen a legutóbbi értekezlet egyikén a jelen levő vezetők felvetették néhány kérdést, de az fontos tárgyalás miatt otthagyták a tanácskozást. Elfelejtkezett a kérdésekről. De nem úgy az üzem igazgatója, aki számonkérte a választ beosztottjától.

A kérdés Csáki László igazgatóhoz és Kasza Jánoshoz, a szakszervezeti tanács titkárához: mi a véleményük a termelési tanácskozásokról?

— Feltétlenül hasznosnak tartom — kezdte Csáki László —, mert valóságos ügyek kerülnek felszínre, olyanok is, amelyekről a vezető esetleg nem tudnak. E tanácskozások alaphangját az üzem érdekei adják meg, még akkor is, ha az egyéni panaszban jelentkezik. Helyes, hogy bírálják a vezetőket, ha azok a kritika rászólaltak, de ugyanilyen határozottan jelentkezik a segítő készség is. Sok jó kezdeményezés született már így, s mindig a munkát vitte előbbre. Én a termelési értekezletet a szocialista üzemi demokrácia egyik nélkülözhetetlen fórumának tartom.

— A gazda szemével nézni a munkahelyet, segíteni az előrevitelt, elhárítani az akadályt elmondani az egyéni ügyeket — ebben látom lényegét. A nálunk kialakult gyakorlat — mondja Kasza János —, azt eredményezte, hogy ha az elvtársak sérelmet éreznek egyik-másik intézkedésben, a rájuk vonatkozó rendelkezésekben, arról nemcsak egymás között beszélnek, de a nyilvánosság előtt is. A szakszervezet erre bízhatja őket. Egyetlen gazdasági vezető, sőt az igazgató sem zárkózik el az elhangzó problémák elől. Ma már az a szellem nálunk, hogy ha valaki panaszkodik társának, az lehurrogja. — Miért nekem mondd, miért nem a termelési tanácskozáson?

(V—E)

VILÁG PROLETÁRIAI EGYESÜLJETEK!

POSTÁS DOLOGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Hatékonyabb alapszervezeti munkát!

Tudósítás az Elnökség üléséről

Elnökségünk április 23-án ülésezett: a tanácskozáson megjelent dr. Palotás Magda postavezérigazgató-helyettes is. Elsőként az Elnökség két ülése között végzett munkáról hangzott el tájékoztató. A Szakszervezetek Országos Tanácsa Elnöksége foglalkozott a nők társadalmi és politikai helyzetével, a témát hamarosan a mi Központi Vezetőségünk is napirendre tűzi. A Szaktanács foglalkozott a munkaeörfényzet időszaki kérdéseivel is. Szétosztották a posta lakásépítési költségekét az önállóan gazdálkodó postaszervek között, s előreláthatólag az igényeket ki tudják elégíteni. A kiváló vállalat, élüzem ki-tüntetéseket kiérdemlő postaszervek közül jónéhányan a különböző kitüntetések szétosztásánál nem vették figyelembe, hogy az eredmények elsősorban a végrehajtószolgálat területén dolgozóknak köszönhetők: szakszervezetünk ezért jónéhány javaslatot kifogásolt.

Ezután az Elnökség elé került a Központi Vezetőség 1968. október 31-én, az agitációs, propaganda és kulturális nevelőmunkával kapcsolatos állásfoglalása alapján készült intézkedési tervben foglalt végrehajtási feladatok teljesítéséről szóló jelentés. A szakszervezet agitációs, propaganda és kulturális nevelőmunkája, főbb vonatkozásokban, javul. Az

egyed dolgozó rétegekkel behatárolva elemzően foglalkoznak; fejlődött a szakmai vezetéssel való együttműködés. A nevelőmunka azonban éppen a legfontosabb helyeken, az alapszervezetekben, még mindig nem eléggé színvonalas és hatékony. A területi szakszervezeti szervek sok esetben megelégszenek egy-egy konkrét feladat elvégzésével, de már kevesebb segítséget nyújtanak a szakszervezeti bizottságoknak ahhoz, hogy a folyamatos agitációs- és propagandamunka jobb feltételei és helyes módszerei kialakuljanak. Az Elnökség kevésnek tartja a szakszervezeti bizalmi aktivizálását, az üzemi demokrácia fejlesztését, javult viszont a helyzet a művészeti nevelésben. A közönségszervező könyvbizomá-nyosok a szocialista kultúra terjesztésében hatékonyan közreműködtek, különösen Budapesten. Az agitációval és propagandával foglalkozó tisztségviselők részére tanfolyamokat szerveztek, s remélhető, hogy az eredmény hamarosan meg is mutatkozik.

A politikai nevelést igen jól szolgálták a Társadalmunk időszaki kérdései tanfolyamok, amelyeken több mint 10 ezer postás vesz részt. A kulturális, agitációs és propaganda munka a vidéki munkásszállásokon még sok kívánnivalót hagy maga után.

Összegezve tehát, nagyon lényeges az Elnökségnek az az állásfoglalása, hogy az agitáció és propaganda munkát az alapszervezetekben kell elsősorban erősíteni.

Az Elnökség megtárgyalta és elfogadta az 1969. évi gazdasági évről szóló jelentést, majd a közép-fokú postaforgalmi szakképzés helyzetéről szóló beszámolót tárgyalta meg. E témában több kritikai megjegyzés hangzott el, amelyeket a jelentést beterjesztő postavezérigazgatósági szakosztály a jövőben figyelembe vesz.

Tájékoztató jelentésként került napirendre a Postás Dolgozó színvonalának továbbfejlesztéséről hozott 7/1968. (IX. 26.) sz. határozat végrehajtásának tapasztalatai. Megállapították: az Elnökség határozatának végrehajtása mindenekelőtt az újság tömegkapcsolatának szélesedésében mutatkozik meg. 26 ezerre növekedett a példányszám. A lap foglalkozik az időszaki, dolgozókat foglalkoztató kérdésekkel, egy-egy határozat végrehajtásának ellenőrzésével, viszont nincs elegendő fejlődés a munkáslevezetés bővülésénél.

A vita során felvetődött: közelednek a szakszervezeti alapszervezeti választások, amelyekre jól fel kell készülni, az erőket összpontosítani kell. (b—cs)

SOPRONI ÜNNEP

A Soproni Postaigazgatóság dolgozói — ahogy arról már áprilisi újságunkban részletes riportban már beszámoltunk — az elmúlt évi eredményeik alapján elnyerték a Minisztertanács és SZOT vörös vándorzásdíját. Április 25-én, ünnepség keretében vették át a magas kitüntetés Hórn Dezsőtől, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettesétől, a posta vezérigazgatójától és Besenyi Miklóstól, szakszervezetünk főtitkárától. Hórn Dezső az ünnepségen méltatta az igazgatóság dolgozóinak jó munkáját, szép sikereit.

Rászóltak a nagy kitüntetésre, hiszen tavaly az igazgatóság 21,2 százalékos eredménynövekedést produkált, s a termelékenységét pedig 3 százalékkal növelte. A fenn-tartási munka előirányzatot nem kevesebb, mint 27,2 százalékkal teljesítették túl, megvalósítva a tavalyi teljes beruházási programot.

Figyelemreméltó, hogy az igazgatóság valamennyi minőségi mutatója jelentős mértékben javult. Ennek következményeként csökkent a postahivatalok, távközlési üzemek munkájával kapcsolatos pan-

szok, a késve továbbított táviratok, s az ezer távbeszélő állomásra jutó hibák száma is. Dicséretes, hogy 1969-ben a dolgozók szociális, egészségügyi helyzetére és a munkakörülmények javítására több, mint 12 és félmillió forintot költöttek.

A jól szervezett munka és a fegyelmezett munkaszellem gyümölcse beért. A kormányzat ezen túlmenően az egész társadalom elismerését bizonyítja, hogy a soproniak tulajdonában van a vörös vándorzásdíj. Megérdemelték!

(B. L)

NEGYEDSZER IS SIKERÜLNIE KELL!

A Rákospalota 1. sz. postahivatal dolgozói május 1. előestéjén azt ünnepelték, hogy harmadszor nyerték el az „Elüzem” és a „Szocialista Munka Hivatala” címet. Az ünnepély megkezdése előtt megkezdte Varga Jánosné hivatalvezetőt, mondja el, minek köszönhető a kitüntetés.

— Hivatalunkban 118-an dolgoznak. Országsszerte gondot okoz a postának az utánpótlás: sokhelyütt szakképzetlen munkaerőt kénytelenek alkalmazni. Mi szerencsések vagyunk! Mindössze nyolc szakképzetlen dolgozó közül öt, napi munka mellett járnak iskolába. Hivatalunk dolgozói csaknem valamennyien brigádban dolgoznak. A brigádok közül négy elnyerte a szocialista címet. (Két kollektíva hatszor, a másik kettő kilencszer!). Elsősorban a brigádok jó munkájának eredménye, hogy idén már harmadszor nyertük el így „párosan” az Elüzem és a Szocialista Munka Hivatala címet. Sokan kitűnnek egyéni teljesítményükkel is: a Szakma Ifjú Mestere címet nyolcan érdemelték már ki hivatalunk fiatal dolgozói közül.

Mekkora forgalmat bonyolítanak le?

— A napi forgalmunk 1 1/2—2 millió forint. Hogy csak néhány adatot említsék: naponta 300—500 ajánlott küldeményt veszünk fel, s 280 ezer lapot, folyóiratot kézbesítünk...

Az alkalmi díszterem eközben zsúfolásig megtelt. Tóth Zsuzsa tolmácsolásában felhangzik a nemrég elhunyt Váci Mihály verse, a „Nem elég”. Megkezdődött az ünnepély.

Szűcs János, a szakszervezet titkára köszöntötte a jelenléteket, majd Deicz Gábor, a Budapesti Postaigazgatóság vezetője mondott — eredeti módon ünnepi beszédet: „Hát kényszerítetek rá, hogy minden évben el kelljen ide jönnöm?” Eseteli a posta általános gondjait, problémáit, a létszámmhiánnyal, a munkaeörfényvándorlással kapcsolatos nehézségeket. Ennek ellenére a postai dolgozók év végi jutalmaként 17,1 napnak megfelelő összeget kaptak, a kiváló üzemekben dolgozók pedig ennél is többet. Elismerését fejezi ki a rákospalotaiaknak a jó munkáért, majd így fejezte be: E kollektívától megszok-

tuk, hogy komolyan veszi vállalásait. Szeretnék jövőre is eljönni...

Malik László, Gyulai Sándorné és Szűcs János igazgatói dicséretben részesült, majd a hivatal vezetője, Vargáné — immár a Kiváló Dolgozó jelvény tulajdonosa — átnyújtja a „Kiváló Dolgozó” oklevelet Tóth Gyulánéknak és Fehér Ferencnének. A hivatal sok dolgozója kapott pénzjutalmat, így Pusztaszeri László, Pető Lászlóné, Katona András, Bihari Varga Lajos, Sára László, Hegyi Ferencné is.

Kovács József, a Budapesti Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsának titkára két brigádnak (Högye Jenőné és Déri Jánosné brigádjának) ezüstkoszorús plakettet nyújtott át, a velejáró pénzjutalommal.

Az ünnepély kedves befejezéséért Katona András aranykoszorús brigádja nevében átnyújt Deicz Gábornak, a brigád tiszteletbeli tagjának, egy horgászfelszerelést. Valószínű azért, hogy csendes horgászással erősítse idegeit, mert bizony, arra ez évben is nagy szükség lesz...

(Kamocsay)

Szakszervezetünk központi vezetősége ajánlotta a szocialista brigádoknak, a hivatalok, igazgatóságok, kishivatalok, kollektívák, a munkavésztársak központjába a minőséggel kapcsolatos tennivalókat állítsák.

Mit lehetne, kellene tenni az „ajánlás” gyakorlati megvalósítása érdekében? — erről beszélgetünk Budapest néhány nagyobb hivatalának vezetőjével, szb-titkárával. Az eszmecsere részt vett: Dejező Gábor, a Budapesti Postaigazgatóság vezetője, Darabos Sándor, az igazgatóság üzemviteli vezetőhelyettese, Kovács József, az igazgatóság szakszervezeti tanácsának titkára, Balaton István, a 70. sz. ph. vezetője, Takács Lajos, a 62. ph. vezetője, Kovács János, a 4. ph. vezetője, Lanczkor Jenő, a 70. ph. szb-titkára, Sipos Endréné, a 62. ph. ellenőre és Pintér István, a 4. ph. szb-titkára.

A legégetőbb gondokkal kezdtek: a létszám jelentős arányú cseréjével, ami meglehetősen a mulasztásoknak, sőt esetenként a visszaéléseknek is.

— Néhány év kellene ahhoz, hogy az újonnan jöttek beérjenek, de legtöbbjük alig, hogy megismerik, tovább áll. A felszabadulás előtt, miniszteri

ajánlás kellett ahhoz, hogy valakiből pénzes postás lehessen. Most az utcáról felvesszük az első jelentkezőt, még akkor is, ha tudjuk; néhány hónap múlva, gyakran köszönés nélkül, elbúcsúzik — mondják. S ezzel eljutottunk egy másik problémakörhöz: a fiatalok közül ki jön ma postásnak?

A jelentkezők jórésze nem végezte el a 8 általánost, de hiányos műveltségük ellenére a munkában jórészt megállja a helyét. Jólabb a baj az olyanokkal, akik előbb már valamilyen középiskolával próbálkoztak, vagy ipari tanulóknak szegődtek. A tisztviselő-utánpótlással sem jobb a helyzet.

A bérezésről szólva örömmel nyugtázzák: az utóbbi két évben a népgazdasági átlagot messze meghaladó mértékben emelkedett a postás dolgozók bére, s ezen belül a vezérigazgatóság kiemelten gondoskodott az iparigazgatóság-ról.

A munkakörülmények is teretkerekre kerültek: ismerik a budapesti postakombinátál kapcsolatos távlati elképzeléseket, így reménykednek: néhány évvel belül javul a jelenlegi helyzet. A munkaidő-beosztásban azonban a jövőben sem lehet alapvetően változtatni. A jelenlévők hangsú-

lyozták: a vasárnapi szolgálót jobban kellene honorálni.

— Ilyen körülmények között, nagyon nehéz biztosítani a szolgáltatások minőségét — állapítják meg. És intézkedéseket sürgetnek.

A jószándékú útkeresés közben a vita látszólag kissé egyoldalúvá tette a problémát megoldását. Az elhangzottakból ugyanis arra lehetne következtetni, hogy az igazgatóság képviselői kizárólag felülről vizsgálják a gondok, problémák orvoslását. Pedig nem erről van szó. Önerőből is sokat tesznek, — noha, talán még az eddigiekkel is többet tehetnének — a szolgáltatás, a szolgáltatások minőségének javítása érdekében.

A létszám hígulását — a törzsgárda áldozatkész helytállása ellensúlyozza. Olyannyira, hogy a szórvaosan előforduló panaszok eltörpülnek a lelkes erőfeszítés mellett. Általános, hogy a felekkel közvetlen kapcsolatban lévő, új, kevés tapasztalattal rendelkező tisztviselőkre az idősebb kollégák „felügyelnek”. Az egyesített kézbesítők — természetesen az engedélyezett díjazásért — elvállalják hiányzó társuk járatát, hogy a küldemény időben eljusson a címzetthez.

A karácsonyi, húsvéti csúcsforgalomban, a tisztviselői gárda is „produktív” munkát végez. Az egyesített kézbesítők a kora reggeli órákban segítenek a csomagrakodóknak, a csomagrakodók egy része viszont kézbesítőként is közreműködik. A nehéz időkben a törzsgárda példásan összefog.

Nem szorul bizonyításra, hogy a jelzett körülmények között elismerésre méltó tesznek a budapesti postahivatalok. Az elismerés persze semmiképpen sem jelenthet menlevelet. A lakosság panaszaival száma évről évre növekszik, s e tendenciát joggal nevezte az Igazgatóság vezetője veszélyesnek.

A gondok, a problémák egy része önerőből megoldható, más része központi beavatkozást, intézkedést követel. Addig is, míg ezek — a népgazdaság teherbíró képességétől és a posta eredményeinek alakulásától függően — sor kerülhet — az eddigiekkel is fokozottabb helytállást ígérnek a jelenlévők. Vállalták, hogy a szocialista brigádok áldozatkész helytállására támaszkodva, a szocialista munkavessennyel minden tőlük telhetőt megtesznek a postai szolgáltatások minősége javításáért.

Macsári Károly

Egy SzB. 1 napja

Amikor bekopogtunk a Központi Távíró Hivatal szb-titkárához, Csomór Lászlóhoz, éppen — Baracska Lajossal, az üzemszabályozó-titkárral tárgyal. Előttük a Magyar Közlöny, benne a kormány rendelkezése a nőikkel való fokozottabb törődéséről. A témával nem ma ismerkednek, mert néhány héttel ezelőtt már felmérést végeztek a Központi Postaszervek szakszervezeti tanácsa felhívására.

Tehát milyen megállapításokat tettek a nők helyzetével kapcsolatban? Mindenekelőtt azt a jölmértéket rögzítették: a hivatal 800-as létszámából 460 a nő. Kiderült, hogy vezető beosztásban 20 nő van, ebből osztályvezető, osztályvezető-helyettes 6, a többi csoportvezető. A nők kivétel nélkül részt vesznek a szakszervezeti munkában. A 49 bizalmiból 38 nő, az öt osztálybizottság 25 tagjából 18 nő, de a szakszervezeti tanács 37 tagjából már csak 16 tartozik a „gyengébb nemhez”. Vajon miért van ez így?

A nők helyzetének vizsgálata

A nők szívesen vállalnak funkciókat, de csak olyan, amelyik munka után kevésbé vonja el őket a bevásárlástól, az otthoni teendőktől. A szakszervezeti tanácsban való részvétel értékeket jelent, esetleg továbbképzést, vagy iskola végzését teszi szükségessé, amit az asszonyok, különösen az anyák, nem vállalnak.

Ez a probléma jelentkezik a hivatali munkánál is. Nem vettünk elő ugyan pontos adatokat, de Csomór és Baracska szaktársak elismerték: a hivatalban összességében alacsonyabb a nők jövedelme, mint a férfiaké. Itt a szubjektív tényezőkön túl, ami abból adódik, hogy a férfi a családfő, neki dukál többet keresni, közrejátszik: hogy a nők nem vállalnak vidéki kiküldetést, vasárnapi beosztást. Tehát amikor jutalmazásra, előléptetésre kerül sor, azokra gondolnak elsősorban, akik többet tesznek a hivatalért.

Van tehát tennivaló a párt-és kormányhatározat szellemében, keresni kell a módot, nemcsak a bölcösödék férőhelyeinek növelésére, a kényelmesebb bevásárlás megteremtésére, hanem a nők egyenjogúságának gyakorlati megvalósítására is.

Az szb-irodába újabb vendég érkezik, Pásztor Lajosné,

az szb. üdülési felelőse. Panaszai: kevés beutalót kapott. Az egész esztendőben 30 jutott részükre, továbbá három családost. Ezenkívül 9 gyereknek biztosítottnak a SZOT segítségével vakációt. Rádásul a jegyek főleg tavaszra és őszre szólnak. A hivatal azonban a maga erejéből is jó néhány családost nyaraltat. Zamárdiban ugyanis két villát bérelnek, 46 ezer forintért.

Üdülési problémák

Annak azonban Pásztorné örül, hogy sikerült egy olasz, két bécsi, egy pozsonyi, egy lengyel és két NDK-beli üdülőjegyet is szereznie.

Majd egy fiatalasszony érkezik, most lép ki a hivatalból. Az szb-titkár beszélget vele. A fiatalasszony hajthatatlan, arra hivatkozik, hogy új munkahelyén, Úpesten, többet kap, rádásul a vállalat közelében lakik.

Milyen feladatai vannak ma még az szb-titkárnak?

Sikeres politikai tanfolyamok

— A héten fejeződnek be a politikai tanfolyamok, átnézem a jelentéseket, hogy milyen eredménnyel is járt az évi oktatás. Négy politikai iskolában 96-an tanultak szorgalmasan.

Aztán még hátra van a Kollektív Szerződés függelékének kiegészítéséről tárgyaló szakszervezeti tanácsülés jegyzőkönyvének aláírása. Ezen a tanácsülésen elhatározták, hogy a csaknem egymillió forint, 19 napi munkabérnek megfelelő nyereségrészből, 450 ezer forintot nyereségprémiumként, jutalomként osztanak ki év közben.

A szakszervezeti munka nemcsak itt zajlik, hiszen az aktívahálózat végigvonul az egész hivatalon, ott él a dolgo-

zók között. Erről így vall Csomór szaktárs.

— Minden az aktívákon múlik, nélkülük a vezetők semmit sem értenek el. A velük való kapcsolatot tartom a legfontosabbnak.

Hány órát dolgozik Csomór elvtárs naponta? — hiszen a tisztsége mellett üzembiztonsági előadó is?

— Fél nyolckor jövök be, s többször van úgy, hogy hat-hét óráig is bent vagyok.

Vajon a hivatali függőség nem zavarja a vezetőkkel való tárgyalás közben?

— Egyáltalán nem. A hivatal vezetőjével a legkorrektebb a kapcsolatunk, mind a ketten hatáskörünk alapján tárgyalunk. Amikor szakszervezeti titkárként keresem, egyenlő partnerek vagyunk. Szükség esetén keressük egymás segítségét is.

Az szb ajtaján ismét kopogtatnak. Újabb problémával keresik a titkár...

(—ai)

Szakszervezetek a szocializmusért

Ez a címe Gáspár Sándor, a SZOT főtitkár most megjelent könyvének, amely tükrözi, hogy a magyar szakszervezetek az elmúlt években megtalálták helyüket a szocializmus építésében, erősödtek, izmosodtak. A könyv rávilágít a fejlődésre, s egyúttal a szakszervezeti mozgalom előremutató programját is adja, hiszen az 1957—59 között írt fontosabb cikkeit, beszédeket és felszólalásokat tartalmazza igényes válogatásban. Ha olvastuk, vagy hallottuk is az egyes részeket, s emlékszünk szavakra, azok lényegére, gyűjteményesen és mai szemmel nézve új minőséget bontakoztat ki szemünk előtt.

Gáspár Sándor, a társadalom fejlődésének sokféle fontos kérdéséhez közelít, hiszen azon vezetők, politikusok közé tartozik, akik bátran, egyértelműen és szuggesztív erővel tudnak beszélni a tömegek gondjairól, problémáiról, vágyairól, éppúgy, mint a konkrét tennivalókról. Mindenkor szem előtt tartja, hogy a szakszervezeti mozgalom eredményeinek alapfeltétele a pártvezető szerepe, és helyes politikája, s a szakszervezetek csak akkor szállhatnak eredményesen sikra a dolgozók napi érdekeinek védelméért,

ha ugyanilyen energiával mozgósítanak az igények kielégítésének alapjául szolgáló anyagi javak megteremtésére. A könyv sokoldalúan elemzett, vissza-visszatérően részletesen kifejtett alapgondolata: miként kell erősíteni a szakszervezetek szocialista jellegét, mit kell tennünk,

hogy a szakszervezetek egyre jobban megfeleljenek a szocialista viszonyoknak, mind következetesebben válva váltva a lenini tanításokat.

Hasznos és nagyon időszerű a könyv, amelyből a tisztviselők új erő, gazdag tapasztalatokat és sok jó módszert meríthetnek.

Szaktanulók versenye

A Szakma Kiváló Tanulója verseny országos döntőjét március 24-től 27-ig, Miskolcon rendezték. A műszerezett szakmában 20, a hálózatszerelő szakmában 19 fiatal szaktanuló mérte össze szaktudását és gyakorlati ügyességét. 20 műszerezett szaktanuló közül 6-an 5-ös, 11-en 4-es és csak három vizsgázott 3-as eredménnyel.

Az I. helyezést Hunyadi Lajos, a Szegedi Postaigazgatóság versenyzője nyerte el, a II. helyezést Véghegyi Vilmos, a Beloiannisz Híradástechnikai Gyár tanulója és a III. helyezést Somjai Csaba, a miskolci Igazgatóság versenyzője érte el.

A híradástechnikai hálózatszerelő szakmában a 19 közül

ketten 5-ös, tizenegyen 4-es, és egy pedig 3-as eredménnyel vizsgázott. Az I. helyezést Vincze Ferenc, a Miskolci Igazgatóság versenyzője, a II. helyezést Szalai József, a Soproni Igazgatóság, és a III. helyezést Fodor Ferenc, a Buvig versenyzője. Az I. helyezettek a Munkaügyi Minisztériumtól kétételes különdíjat, a II. helyezettek kétfételes különdíjat, a III. helyezettek pedig értékes tárgyjutalmat kaptak. Ezen túlmenően a Postavezérigazgatóság 20 000 forint értékben könyv- és tárgyjutalmakat adományozott a legjobbaknak.

Az első helyezettek részére 1000, a II. helyezettek részére 800, a III. helyezettek részére pedig 700 forint pénzt jutalmat.

(sz-gy)

Az erőfeszítések nem voltak hiábavalók, a posta mint nagyvállalat eredményesen zárta az 1969-et. Erről tanúskodik a nemrégiben kifizetett 13 napi munkabérnek megfelelő nyereségrészesedés, és a korábbinál jóval nagyobb évközi béremelés.

A részesedési alap terhére összesen 133 millió forintot fizettünk ki. Ebből a bérszínvonal emelésére 48 millió forintot adtunk — válaszul érdeklődésünkre Póvrai György, a Vezérigazgatóság munkügyi és szervezési szakosztályának vezetője. — Minden bizonnyal kevesen tudják, hogy a kifizetett 133 millió forint 33 napi munkabérnek felel meg. Ebből nyereségrészesedés címén átlagosan 18 napot, béremelés-ként 1968-ban 5, 1969-ben pedig 12 napot, évközi kifizetéseket csaknem 4 napot kaptak a postás dolgozók.

A postaszervek az új gazdálkodási rendben 2 csoportot alkotnak. Az egyikbe a 18 önállóan gazdálkodó postaszervartozik, melyek a külön-külön jóváhagyott közgazdasági szabályzók alapján, eredményeik után képzik részesedési alapjukat. A másikba az úgynevezett rezsi szervek tartoznak, melyek a posta központi alapjából — az előre meghatározott feltételek teljesítésétől függően — juttatásban részesülnek. A vállalti mérlegbeszámoló adataiból kitűnik, hogy az önállóan gazdálkodó postaszervek kollektívájának jövedelmnövekedése mindössze néhány napi munkabérnek megfelelő összeggel tér el az átlagostól.

A részesedési alap felosztásának vizsgálatok nem szabad figyelmen kívül hagyni a bérszínvonal emelésére és az évközi jutalmazásra fordított összegeket sem, — világítja meg az összefüggéseket Póvrai György, — az év végi részesedés, az évközi kifizetés és a bérek együtt alkotják az egyéni jövedelmeket. Az 1969. évi nyereségrészesedés az előző esztendőkhöz képest egy-két nappal emelkedett, ugyanakkor a tervezettnél nagyobb béremelésre került sor.

A Kollektív Szerződés függeléké szerint, a középfokú postaszervek, a rendelkezésükre álló év végi részesedés 65 százalékát bérarányosan, 20 százalékát időarányosan, 15 százalékát pedig a kiemelkedő munka alapján osztották fel.

Hogyan fogadják az újszerű elosztást a postás dolgozók?

A fogadtatás általában kedvezőnek mondható. A felosztható részesedés tömege nagyobb volt az előző évinél, a dolgozók többsége egyetértett az alapelvekkel. A törzsgárda rendkívül pozitíven értékelte a szolgálati évek ilyenképpen elismerését, a postához való hűség jutalmazását látják benne. A rövidebb szolgálati idővel rendelkezők — bár részesedésük általában csökkent — többnyire megértik az intézkedés szükségességét, hiszen a perspektíva előttük is nyitva áll. Hogy az új felosztási rendszer nem kavart fel nagyobb hullámokat, abban valószínűleg szerepet játszik: a 15 százalékos szabad elbírálási összeget sok helyen — mint mondták átmeneti megoldásként — a kisebb aránytalanságok orvoslására használták fel.

A kategorizálás megszüntetésével jónéhányan úgy vélekedtek, hogy az év végi részesedés jelenlegi elosztási rendszere tulajdonképpen az 1968 előtti úgynevezett „jól bevált” módszerhez való visszalépést jelent.

Hogyan is van ez a valóságban?

Igaz, ugyan, hogy a szétosztás alapja ismét az éves kereset volt, de akik így gondolkodnak, — tévednek. Hiszen a részesedés felosztása nem mechanikus törvény, hanem figyelembe vesszük a végzett munkát és a szolgálati időt.

A kategorizálás visszamenőleges hatályú megszüntetése nem okozott nagy sokkenőket. A nyereségjutalom, az évközi jutalom és az év végi részesedés együttes összege postaszinten megközelítette, illetve meghaladta a korábbi I és II kategóriába tartozók előző évi jövedelmét. A zárt kategóriák feloldásával ugyanakkor lehetőség nyílt a szélesebb sávú differenciálásra.

Az elmúlt években problémát okozott, hogy nehéz volt pontosan meghatározni, mely munkakörökben dolgozók gyakorolnak jelentős hatást a posta nyereségének alakulására. A jelenlegi rendelkezések szinte kizárólag a probléma megoldási módját, az előzetesen meghatározott munkakörökhöz nem kell mereven ragaszkodni. A feladatok teljesítésének milyensége dönti el, hogy ki, mikor részesülhet nyereségjutalomban, illetve a nyereségprémiumból.

Most már figyelembe vehetjük azt a sajátos helyzetet is, amely a hírközlési feladatok, lényegéből fakad: nálunk a nyereség meghatározó szerepe nem kizárólag a postai szolgáltatások megfelelő színvonalú ellátása, nem csupán azon dolgozók munkájától függ, akik vitathatatlanul alapvetően befolyásolják a nyereség alakulását. Így a nyereségjutalomban részesíthetők köre kibővül azokkal a dolgozókkal, akik a feladatok megszervezésén, a lehető leggyorsabb fejlődési megoldások kiválasztásán keresztül hatnak a hírközlés megfelelő színvonalú megoldására.

Mit várhatnak a részesedési alap új felosztási rendszerétől az idén és a következő években?

Mint már említettem, az év végi részesedési időarányos része a törzsgárda fokozottabb megbecsülését célozza. Anélkül, hogy jelentőségét eltúloznánk, megállapíthatjuk; hatásának nagyságát meghaladóan pozitív, egyéb intézkedésekkel kiegészítve a munkaerő-cserélődés egyik csökkentő tényezője lehet. Ezt a kedvező folyamatot kell stabilizálni és fokozni, — mondja befejezésül Póvrai György szakosztályvezető. — Eddigi ismereteink szerint 1969-ben az év végi részesedés felosztásakor problémát csak a 15 százalékos értelmezése jelentett. Az összeg nagysága jelentős differenciálást csak abban az esetben tesz lehetővé, ha csupán a legjobb teljesítményt elérőket jutalmazzuk vele.

A részesedési alap terhére fizethető nyereségjutalom és nyereségprémium olyan lehetőséget ad a posta kezébe, amelyet helyesen alkalmazva a gazdálkodás, a fejlesztés, a minőségi mutatók javítása terén igen komoly eredményeket érhetünk el. Eppen ezért legközelebbi célunk olyan prémiumfeltételek kidolgozása, amelyek ilyen és hasonló jellegű feladatok megoldását segítik elő és számszerűleg is mérhetők.

Mód nyúlik további, utólagos elbírálás alapján történő jutalmazásra is. Az egyes kollektívák jutalmazhatósága a bennük rejlő szervező és alkotó erők jobb kamatoztatását eredményezheti.

(macsári)

BRIGÁD

BRIGÁD

A 4. szám első riportja e
ta brigád életéről szól; hogyan
a gépeket, szerszámokat, ho
egy olyan problémát, amely v
teljesítését, s mit tettek azé
Egy másik riport főszereplő
egyikének tagja, aki visszaer
azt is, hogy hol tartanak a j
zés is helyt kapott a kiadvá
ket, színdarabokat ajánlanak.

ni a rádionautáknak és a tén-
ezők szórakozását, művelődé-
sét esetenként megakadályo-
zó külső zavarokat is. S emel-
lett jut még idejük, hogy ta-
ndosot adjanak a kereskedők-
nek és a tervezőintézeteknek.
A térorösszmérések alapján
készült térkének ugyanis fel-
tűntetik a hazai vételviszo-
nyokat. Így meg tudják mon-
dani, hogy az egyes országár-
szekben, melyek a leginkább
megfelelő készüléktípusok, il-
lette v-t-antennák.

A rádiózás és a televízió-
láthatatlan postás közremű-
ködői megérdemlik az elismeré-
st. (Macsdári)

A 4. szám első riportja egy Ganz-MÁVAG-beli szocialista brigád éléről szól; hogyan védik a társadalmi tulajdon a gépeket, szerszámokat, hogyan igyekeztek megoldani egy olyan problémát, amely veszélyeztette az egész gyár teljesítését, s mit tettek azért, hogy erősödjék a fegyelmek. Egy másik riport főszereplője az első szocialista brigád egyikének tagja, aki visszaemlékezik a múltra, s elmondja azt is, hogy hol tartanak a jelenben. Sok ötlet, kezdeményezés is helyt kapott a kiadványban, újabb könyveket, filmeket, színdarabokat ajánlanak.

Az természetes, hogy az első hónapokban még akad itt is, ott is némi surlódás. Voltak, akik sűrűn látogatták a közeli söntészeket. A gyorsan kialakuló jó szellem eredménye: csupán két esetben kellett házi fegyelmet lefolytatni bentlakók ellen. A határozat: távoznok kellett! A szálló dolgait, a hivatalos vezetővel együtt, a dolgozók maguk vállaltotta szállásonkormányzat intézi. E bizottság tagjai és emelelenként vagyis üzemi csoportonként a szállásbizalmiak képviselik a közös érdekeket és együttesen óvják a szállóbeliek jó hangulatát és értékeit.

A kérdés tehát Békéscsaban — és a Tiszántúlon nyilván minde. Utt — fel van adva. Nem könnyű rá válaszolni. Semmi kétség, hogy az ünnepség a munkamenetet nem zárhatja. De közös erővel összefogással, kollegialitással, nem utolsósorban a szakszervezet segítségével bizonyán lehet tenni valamit a fiatalok és nagy ünnepéért. (F. A.)

Szakszervezeti munkájához nagy segítség volt az egryéves SZOT-iskola elvégzése is. Eredményei igazolják, hogy nem volt hiába való az ott kapott ismeretek megszerzése.

A dolgozó személyes ügyével foglalkozó úgynevezett aprómunka, megérdemli a legnagyobb elismerést.

J. L.

Egyre nagyobb figyelem kíséri határainkon túl is a szegedi pedagógiai Nyári Egyetem előadásait. A neveltségi és tudásszint mérésének módszereiről hazai, szovjet, lengyel és NDK-beli tudósok tartanak előadásokat, amelyekre szovjet csehszlovák és jugoszláv pedagógus csoportok is elküldték jelentkezőiket. A hazánk gazdasági és társadalmi helyzetével a magyar közoktatási renddel foglalkozó előadásorozatra eddig 60 amerikai hallgató is jelentkezett.

Feleki György

zépülők iskolát, följajánlották a tanulóparként a nyolcenedek és idősebbeknek a gyolcadik évfolyam tanulóinak, de az öszi szilveszter induló esti iskolán résztvevőknek továbbtanulni. Szomszédos Ferenc és a szálló egérvizsgáló vezetője lelkesen támogatja a továbbtanulást az idősek körében. Megállapították a szemközti általános iskolák igazgatóival az esti iskola tanfolyamban.

(Kárpáthy)

Eredmények és panaszok nyomában

Hazánk negyedszázados szocialista létének, jubileumi ünneplésének hangulata még mindannyiunkban él. A postások Központi Vezetőségünk és a posta vezérigazgatójának a jubileumi készülődésre való felhívására általában jobb és több munkával válaszoltak. Kezdetben a szegedi és a debreceni igazgatóság területén beszélgettem a dolgozókkal, akik elképzeléseikről, ünnepi munkafeladataikról adtak számot. A főrekvenciából érezhető volt: mindenki bizonyítani akar. Bizonyítani, hogy igenis részesei az új társadalmunk negyedszázados történelmének, egyetértének a szocializmussal, a párt politikájával, s ahogy ez már szokás, azon töprengenek, hogyan tovább. Termelési tanácskozásokon, párt- és szakszervezeti taggyűléseken javaslatok hangzanak el: a szocialista munkaverseny újabb eredményeivel akarják köszönteni pártunk X. kongresszusát.

A Budapest vidéki Postaigazgatóság néhány nagyobb postahivatalát, üzemét kerestük fel Sütő István, a területi bizottság megbízott titkárával, valamint dr. Vakulya Erzsébettel, a területi bizottság elnökével.

Ahol „sok” a zavaridő

Első állomásunk: a Fejér megyei Távközlési Üzem.

Dr. Steffler György né szb. titkárnak, Járósi István üzemvezetőnek és Rózsa Ferenc megyei összekötőnek feltett kérdéseink: Miért maradtak le az üzem címért folyó versenyben?

— Hát igen, lemaradtunk! Nem tudtuk a zavaridőt a kívánalmaknak megfelelően csökkenteni. Pedig a dolgozók minden erejükkel, tudásukat latba vetették — mondja az szb. titkár.

— Sajnos, az április 3-i vihar megzavarta minden elképzelésünket. Igaz, hogy a rendkívüli esemény nem a tavalyi munkával kapcsolatos, de nem lehet szó nélkül hagyni, mert körzetmesterségeink dolgozói szinte éjjel-nappal dolgoztak. Tavaly 10 külterületi lakott helyen szereztünk fel távbeszélőt. Így 1969 végére elértek, hogy már csupán a 100 lélekszámon aluli településeken nincs telefon. Két év alatt 53 segélykérő telefont is felszereltünk.

— Egyetértetek Steffler szak-

társnővel, de még hozzá kell tennem: területünkön az elmúlt évek során a zavaridő már olyan alacsony volt, hogy nem is lehet a szintet állandóan tartani. Szerintem módosítani kellene az üzem címért folyó verseny feltételeit. Az tagadhatatlan viszont, hogy a kisebb szerelési munkáknál szűk a kapacitásunk. Egy-egy bejelentés, igény teljesítését csak három hónap határidőre tudjuk vállalni — halljuk az üzemvezetőtől, s hozzátesszi: nagy segítséget jelentett számunkra a tavalyi bérrendezés, továbbá, hogy két gépkocsit is kaptunk. Van egy kis kerti traktorunk is, amellyel a különböző szerszámokat, anyagokat szállítjuk a helyszínre. Egy okos kis masinánkat, a „Pionír”-t döngölésre, aszfalttörésre, fűnyírásra használjuk. A szakmai továbbképzés? Eddig kevés az eredmény. Pedig Székesfehérvárról igen sok a betanított munkás. Felmerült egy javaslat: a szocialista brigádok házi szakmai vetélkedőket tartanak: „Ki tud többet a szakmából”.

Bírál a szocialista brigád!

Meglátogattuk az 1964-ben alakult 14 fős „dr. Münnich Ferenc” szocialista brigádot. Székhelyük egy dűldező viskó. Tiszteletükre az egész brigád összegyűlt. Ime a csapat: Huszár László a kapitány, majd Tóth István, Rajcsányi Ferenc, Papp Mihály, Péntek János, Benesik Lajos, Arpási József, Asztalos József, Ács Géza, Szén László, Kiss János, Tóth János, Kulacs István és Szili Lajos, akit nemrégiben közös megegyezéssel fogadtak a brigádba. Van egy tiszteletbeli brigádtag is, Lukács bácsi, a nyugdíjas. Szakítanak arra időt, hogy meglátogassák, segítenek neki a szőlőpermetezésben, vagy a tanácsnál ügyes-bajos dolgai intézésében.

— Mi, fehérváriak eddig is és ezután is megteszük a magunkét — mondotta Tóth István hálózatszerelő. Aztán a munkaszervezésről egy egész kis vitaanték kerekedett. Például a kisebb szerelési munkáknál ők is soknak tartják a háromnapos határidőt. Panaszkodnak a távbeszélők készülésének hiányára. Igaz, hogy helyi javítással próbálnak segíteni ezen, de hiába, az igényeket nem tudják így sem

kielégíteni. Elhatározták, hogy a diszpécserszolgálatot hatékonyabbá teszik.

— Ne csak a munkáról, hanem munkakörülményeinkről is írjanak — mondja az egyik brigádtag. — Nézzünk körül, nincs egy öltözőnk, vagy egy öltözőszekrényünk, nem tudunk mosdani, így aztán sokunk piszkosan száll vonatra hazafelé. Volt már, hogy a kalauz leszállított bennünket, mondván, hogy bepiszkítjuk az utasok ruháit. Igaza van! No, de hát mi tehetünk erről? Szóltunk többször is. Hiába. Olvastam a Postás Dolgozóban, hogy a Központi Vezetőség egyértelműen állást foglalt abban: nemcsak a jobb és több munkát kell megkövetelni az emberektől, hanem gondoskodnia kell a szakvezetésnek a megfelelő munkakörülményekről is.

Bizony, több figyelmet érdemel a fehérvári hatszoros szocialista brigád!

Dunaújvárosban a „Szorgalom” hétszörös szocialista brigáddal találkoztunk. A közel múltban kapták meg az arany plakettet. Nekik is feltettük a kérdést: Mit lehet tenni a zavaridő csökkentésére?

— Mindenekelőtt jobban össze kellene dolgozniuk a körzetmesterségeknek. Mi például rossz idő esetén a téli viharok okozta károk elhárítása során, nem törődünk azaz, hogy túllépjük a térképen kirajzolt határt. Átme gyünk a szomszédokhoz, helyrehozzuk a leszakadt vezetéket. Ezzel nem is igen dicsekszünk, természetesen tartjuk. Itt Dunaújvárosban egyébként nincs problémánk, azaz elkelne nekünk is egy kocsi. A brigád tagjai univerzális szakmunkások. Még a legkényesebb munkákat is el tudják végezni — dicsekszik joggal Benke István, a brigád vezetője. De kü-

lahivatal vezetője, Matkócs Gyula és szb. titkára, Gácsi Lajos szerint, a kiváló hivatal cím elnyerésének feltételeit teljesítették, de azt is hozzátették: bizonyára volt náluk jobb is. Igazuk van! Mindenestre figyelemre méltó, hogy a négy éve ötös minősítésű hivatalban a jubileumi munkaverseny átsegítette a vezetőket a létszámgondokon. Mert bizony, az akad bőven.

— Mindenekelőtt a 12 szocialista brigádba tömörült 119 postás dolgozónak köszönhetjük, hogy nagyobb zökkenők nélkül eleget tettünk a követelményeknek — hangsúlyozza az szb. titkár. — Igaz az is, hogy az igazgatóság jó munkánkat az év végi nyereségre szesedésnél figyelembe vette.

A járatí és a kézbesítési osztályunk elnyerte a szocialista munka osztálya címet. A munkaverseny során igyekeztünk az előkelőség felhívása nyomán a Népszava előfizetőinek számát is növelni. Az eredmény? Az elmúlt év végén 987 előfizető volt, jelenleg 1019. Áruspéldányunk pedig szintén növekvő tendenciát mutat...

Dunaújváros 1. postahivatal kollektívája április 25-én üzemünnepséget tartott. Nem az első! Nagy Béláné, a Budapest vidéki Postaigazgatóság vezetője ünnepi beszédében hangsúlyozta: a 20 éves szocialista város postahivatala ezúttal ötödször kapta meg a kiváló hivatal, illetve élüzemkintetést, úgyszintén a szocialista postahivatal címet.

A bizalmi legfőbb gondja

— A hivatal dolgozói megtették a magukét, sőt többet, mint amit elvártunk tőlük — mondja Kugler Viktor, a városban is közismert, lelkes hivatalvezető. Bizony, ott volt ő a szocialista város születésének bölcsőjénél. S vele együtt még sokan, akik ma is helytállnak a hivatalban. 1960-ban még két brigád tűzte ki célul a szocialista cím elnyerését, s tavaly már 9 brigádban 78-an büszkélkedtek a különböző fokozatú címekkel. Például a Czóbor Józsefné vezette távirás szocialista brigád az arany plakett tulajdonosa. Az ünnepségen háromnak kaptak kiváló dolgozó kitüntetést a brigádból.

— Igyekeztünk! Varga Sándorné szakszervezeti bizalmi, Cizmádia Imre, Egervári Magdolna, Ádám Jánosné azon voltak, hogy a késve továbbított táviratok száma ne haladja meg a 3 százalékot. Az eredmény: 1 százalék. Részt vettünk a város parkosításában. Meg is kaptuk a társadalmi munkáért járó kitüntetés bronz fokozatát, a városi tanács végrehajtó bizottságától — hallottuk Czóbor Józsefnétől. A bizalmi legfőbb gondja: a gyerekes anyák munkabeosztásának megszervezése, hogy jusson idejük a családra is. A brigád javaslatára a hivatalvezető közmegegyezésre szervezte át a munkabeosztást.

A tavalyi bruttó bevételi irányszámokat 374 ezer forinttal teljesítették túl. A hírlap-terjesztésben is kimagaslóak az eredmények. Annak ellenére, hogy 1969-ben öt fő hiányzott a létszámból, a törzsgárda helytállt. Az újakat igyekeztek betanítani, s közben a maguk munkáját is elvégezték. Az összefogásnak köszönhető, hogy nem volt üzemi balesetük. Nem is tudják mióta, de nagyon régen ötös a hivatal minősítése.

Most már arról beszélgetnek egymás között: milyen munkaeredményekkel köszöntötték az MSZMP X. kongresszusát. Lehet, hogy azóta már testet öltött az elképzelés...

A névadó: Lenin

A balassagyarmatiak „emlékezték” őta ötös minősítésük, ezért is kopogtatunk be hozzájuk. Turcsán Márton járási szb. titkár, Farkas Sándor, a munkahelyi bizottság titkára, Veszteg Hedvig, a hivatal vezetője és Horváth Lászlóné, az ezüstplakettes „Zoja” szocialista brigád vezetője nyilatkoztak: hogyan zajlik az élet, a munka.

— A mi brigádunk eléggé vegyes összetételű. Van benne táviratkezelő, pénzfelvévő, hírlapkezelő. Munkánkra évek óta nem volt panasz. Nem is emlékszünk arra, hogy mikor fordult elő tévírnyitást — hallottuk a brigád vezetőjétől. — A kézbesítők mostanában határozták el, hogy jövőre megpályázzák a szocialista címet, s

brigádjukat Leninről nevezik el. Hogy miért nem előbb jutott eszükbe? Egyszer-kétszer szó volt a brigád megalakításáról, de az elhatározás nagyon hamar elhalványult. Ugy látzik, most látták alkalmasnak az időpontot. Ugy hírlk, Farkas Sándor választja meg brigádvezetőnek — újságolja a hivatalvezető. Dicsőreleg szól a Zoja brigádról: amikor a takarítónő megbetegedett, társadalmi munkában nagyta- karítást végeztek a hivatalban. Művelődnek is; Balogh Katalin távgépírókezelő a brigád tagja, egyben a könyvtáros is. Nagyon sok könyvet olvasnak! Köszegi Sándorné és Balogh Katalin Nyíráti Erzsébetet a távgépíró kezelésére tanítják. Sohasem lehet tudni, mikor kell kisegítésként beugrani.

Mi a legjobb propaganda?

Salgótarjánban az 1. sz. postahivatal és a Nógrád megyei Távközlési Üzem dolgozói is ünnepeltek: elnyerték az élüzem címet. Juhász Lajos szb. titkárral, Bácskai Károly hivatalvezetővel, Virág Istvánnéval, az Ády Endréről elnevezett aranyplakettes távbeszélő szocialista brigád vezetőjével beszélgettünk.

— Október 2-án a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság megbízottja a vonalban ellenőrzést tartott. Senki nem tudott róla. Akkor Pipicz Sándorné és Juhász Lajosné működött a vonalon. Dicséretet kaptak. A távbeszélőosztály kollektívájának munkája hosszú idő óta hibamentes. Ezért is kapták meg a szocialista osztály címet. En nagyon jól tudom, hogy a legjobb postal propaganda a jó munka. Ezt bizonyítja, hogy tavaly az osztály bevételét tervét 486 ezer 300 forinttal teljesítette túl — informált a hivatal vezetője. — Segítségül hívjuk a Távközlési Üzem műszaki dolgozóit, akik szakmai továbbképzést tartanak az asszonyoknak, lányoknak, a kisebb hibák akadályok elhárításáról. Valószínű, hogy ez is hozzájárult ahhoz, hogy ez év első negyedére, a vállalt 5 százalék többletbevétellel szemben 17 százalékot értünk el. Pedig a lét-

szám nem növekedett. Saját erőből biztosított a távgépíró szolgálat létszámot is, sőt három tartalékunk is van.

— Az eredményeket közös erőfeszítések árán érték el. Kérem is, hogy dicsőreleg emlékezzünk meg minden brigádtagról — szól a brigád vezetője. Valóban mindannyian megérdemlik, hogy lapunkban szerepeljenek. Ime: Németh Istvánné, Jaeger Edéné, Fehér Gézné, Bozó Béláné, Bozó Istvánné, Bartos Józsefné, Fehér Lászlóné, Gőz Béláné, Halmi Gyuláné, Juhász Lajosné, Pipicz Sándorné, Baranyi Erzsébet, Fazekas Jánosné, Ádám Lászlóné, Cseh Vincéné és Sajdák Zoltánné.

— Sajnos, mi, a József Attila brigád, a postaosztályon utoljára két évvel ezelőtt kaptuk meg a szocialista címet. De nem keseredtünk el, továbbra is versenyben vagyunk. Reméljük, az ez évi eredmények alapján a termelési tanácskozás megszavazza számunkra a kitüntető címet. Már a húsvéti csúcsforgalomban is jól ment a munka, nem volt torlódás, zárlatleamaradás — újságolta Oravecz Lászlóné, a brigád egyik tagja. Nagy Imrétől, a kézbesítők 13 fős szocialista brigádjának vezetőjétől tudjuk: a kézbesítők a szebbik kezembe, ezt elfogyasztom.

hírlapterjesztésben jeleskedtek, no meg abban, hogy a balesetek megelőzése érdek-

ben rendszeresen egymás ke- rékpárját ellenőrzik. Nem is volt közlekedési balesetük.

Interpelláció

— rossz munkakörülmények miatt!

A Nógrád megyei Távközlési Üzemmél villámkörkérdést tettünk fel Molnár Sándor üzemvezetőnek, Cseri Pálnak, az szb. termelési felelősének és Fehér Györgynek, a Központos Üzem Puskás Tivadar szocialista brigádvezetőjének: Hogyan?

— Úgy, hogy jobban odafigyeltünk! De erre nagy szükség volt. Ugyanis kísérletként két évvel ezelőtt területünkön átszerveztük a körzetmesterségeket, gőckörzetekké. Az embereket a szükség szerint helyeztük át más területekre, ez bizony nem volt valami népszerű. Ma már azonban gyökeret vert az új módszer, s úgy tűnik, be is válik. Tavaly a szerelési munkáknál több mint 2 millió forinttal teljesítettük túl a tervet, a fenntartási, karbantartási előirányzatot pedig 102 százalékkal. Balesetünk se volt. 9 szocialista brigádunkban 72-en dolgoznak. Joggal ünnepeztük az élüzem és a szocialista munka üzene kitüntetések — választott az üzemvezető.

Cseri Pál, az szb. termelési felelőse: Ne hallgassuk el a munkaidő-megtakarítást sem. Például Balassagyarmaton a Kossuth brigád a normaórával szemben 367 órát takarított meg. Egyébként én vagyok a gőckörzet vezetője. Megbízom a brigádban, amelyet nagyon jól vezet Geczkó József. Azt azonban meg kell mondanom: az átszervezés ugyan megtörtént, de a munkakörülményekről elfeledkeztek. Balassagyar-

maton és Rétszágon nincs öltöző, nincs tisztálkodási lehetőség. Az igazgatóság tud ezekről, hiszen szoltunk többször is. Talán most, ha a Postás Dolgozó megírja, történik valami. (!) Aztán meg ott van a munkások téli utaztatása. A nyitott autók, az autókra rakott anyagok tetején zötyögnek az emberek. Úgy tudom, szakszervezetünk központi vezetősége többször is felhívta a figyelmet a hálózati építő munkások munkakörülményeinek javítására. Hát nem nagyon kenyéztettek el bennünket ez idáig.

Fehér György brigádvezető: Azt hiszem, mostanában nem volt olyan kérés az üzemvezetőségtől, amelyet ne teljesítettünk volna. Sőt, hatáskörünkön túl, például Gődöllő-ről egy nagyon rossz állapotban levő 0/50-es alközpontot hoztunk el, amelyet Somoson kellett felszerelni. A felszerelés előtt szinte teljesen felújítottuk a berendezést. Arra is gondoltunk persze, hogy ha az alközpont tökéletesebben működik, akkor a jövőben ritkábban kell kijárnunk Somosra javítani.

Az utolsó pillanatban, búcsúzás közben toppant be Kiss László, a „Március 15” szocialista brigád vezetője. Elnézést, hogy késtem, de a kórházi lakótelepen az építkezésnél elszakították a kábelt. Gyorsan el kellett hártani a hibát, hiszen kórházról volt szó.

Ki tud többet?

Pásztóra is eljutottunk, ahol Tóth Tibor hivatalvezető és Bégás Józsefné, a munkahelyi bizottság titkára adott tájékoztatást.

— Nehéz a mi helyzetünk. A kis- és nagyhivatal határára vagyunk, de azért igyekeztünk megfelelni a követelményeknek. Van két aranyplakettes szocialista brigádunk, az egyik a „Mikszáth”, vezetője Csákvári Józsefné, a másik a „Palóc”, vezetője Tóth Tiborné. E kollektívákban dolgoznak kézbesítők, felvévők, távbeszélő-kezelők. Legtöbbször asszony. Sokat segítenek nekem — nyilatkozik elismerően a hivatalvezető.

Látogatásaink során a fény és árnyék szinte egymást váltotta. Láttunk és hallottunk dicséretes kezdeményezésekről és súlyos megoldásra váró problémákról. Mindenekelőtt sürgető a hálózati építő munkások munkakörülményeinek javítása, s ha úgy tetszik, az ő érdekében interpellálunk az igazgatóság vezetőjéhez.

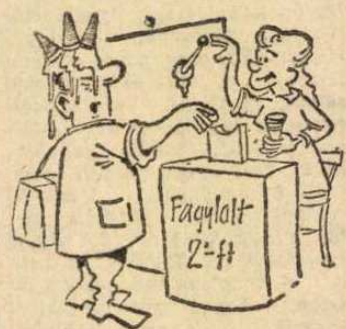
Bérces György

POSTÁS SANYI A 62-ESBEN

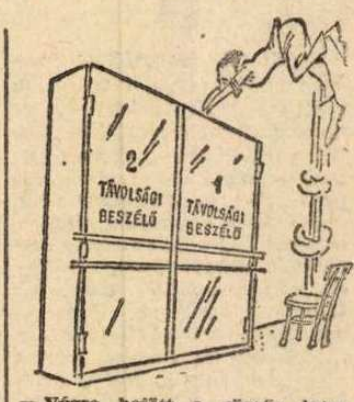
A FŐBEJÁRAT CSÚCSFORGALOMBAN!



CSOMAGCSÚCSFORGALOM UTÁN...



— Kérek még egy adagot, ide, a szebbik kezembe, ezt elfogyasztom.



— Végre bejött a sürgős inter-urban...

NÉHA MAJDNEM EZ VAN!



— Csínáljon még néhány ilyen táblát, hogy jusson minden ablakra.

Éles Szatíra — REMEK SZÍNÉSZEK

A Katona József Színházban két és fél órában keresztül nevet a közönség. Min nevet, miért nevet? — erről beszélgettünk Bulgakov: Iván, a rettentő című darabjának előadása után a Cselekészjármű Hivatala két dolgozójával: Mező Piroskával és Dömötör Piroskával.

— En igen kíváncsi vagyok, hogy a színházban — kezdi Mező Piroskát. — Sok jó halottam a darabról... illetve az előadásról...

— Miért hangsúlyozza így a különbséget — kérdelem tőle — a darab... illetve... az előadás között?...

— Mert most, hogy láttam — feleli —, most értem meg igazán, hogy a napilapban is, a színházi lapban is mire céloztak a kritikusok. Nem is tudom, hogy miért nem mondták ki még nyíltabban: ez előadás sokkal jobb, mint maga a darab.

Ezen kicsit vitatkozni kezdtünk: szerintem a kritikusok általában elég szókimondóan megírták, hogy Mihail Bulgakovnak, az éles tollú, sokszor maróan gúnyos és szellemes íróknak nem a színház, nem a darabírás az igazi műfaja. Prózái munkáival került a szovjet irodalom élvonalába. Az orosz irodalom világhírű, gogol szatirikus vonalat vitte tovább a maga korában. Ebben a művében is a forradalom utáni felemelkedést és az új korszakot — a NEP idejét — megnyitni akaró figurákat állítja pellengérré.

— Az igaz, hogy Bulgakov, mint szatirikus, ebben a művében is „nagy” (pesties szóval élve) — jegyzi meg Mező Piroskát.

— Akkor mi a „hanem” — nézek rá mosolyogva; mire ő ugyanígy vissza:

— Úgy érzem, a szatíra alapötlete is remek... hogy tudniillik egy szegény feltaláló, aki az időgéppel kísérlete-

zik, visszarepíti az életét meggyőző, zsarnokoskodó Iván házimestert pár évszázaddal a történelembe és ő lesz Iván, a rettegett cár. S tetteiben, véletlenül visszavárja a várudvarába a szomszéd lakást fosztogató tolvajt is. Az emiatt igazán előre nevet: mi is lesz ebből?... Valóban sok a mulatságos helyzet... De ezek a helyzetek úgy követik egymást, mint az állóképek. Azt még a magamájta egyszerű néző (s nem „hivatásos kritikus”) is észreveszi, hogy magának a darabnak a cselekménye sokszor lelassul, itt-ott mintha le is állna. Ez az előadás azonban azért nem zavar minket, azért nem kezdünk el unatkozni, mert a rendező, Iglódi István a két színész — Major és Sztankay — folyton játszik, „cselekszik” a színpadon. Minden pillanatban egymást követik a játékos ötletek...

Dömötör Piroskát azt mondja, hogy neki is Sztankay tetszett a legjobban és Major. Aztán a kedvesen ostobácska, karriervágyú kis színész színpadon Töröcsik Mari, aki bájos-groteszk humorral érzékelte: ő tulajdonképpen szereti a szegény feltalálót, a férfit (akit kitűnő humorral alakít Sinkó László). Igen, ő szereti „Csudikát”, de hát mit csináljon, ha a „hírnevet és sikert” csak a filmrendező szeretőjeként remélheti. Való igaz, hogy Major — Sztankay — Töröcsik hármasa — stílusosan kifejezve — a „nevetés trojkája”. Ők röptik — csillogtatják, szárnyaltatják az előadás humorát.

— Engem Major és Sztankay alakításában különösen az ragadott meg — emeli ki végül, igen találat, a két művész alakításának igazi értékét Mező Piroskát —, hogy a sok helyzetkomikumba ők vitték a mélyebb jellemkomikumot. Sztankay úgy játszotta a

tolvajt, hogy ugyanakkor ő lett a társadalmi fonákosság, hazugságok leplezője. Major pedig nagyszerű volt, ahogy megmutatta a házimesterben a zsarnokoskodni akaró, karrierrista kispolgárt, aztán házimesteri kiismerőséget a — cárban. A szatíra kettőjük által lett igazán éles és telitalálat! Ezért gondolom, hogy a remek írói alapötleten túl ez a szatíra: a színészek sikere.

Kárpáthy Gyula

MUNKA

Az utóbbi 2—3 évben lényeges változások következtek be a szakszervezeti szervek munkájában. A változások nyomán a szakszervezeti bizottságok léptét tartották a gazdaságrányítás reformjával együtt járó bonyolultabb feladatokkal, felismerték azokat és eredményesen oldották meg. A tanácsokat a Munka májusi számának mellékletében Somoskői Gábor, a SZOT titkára írja le cikkében. Felhívja a figyelmet a szakszervezeti információ jelentőségére, az üzemi és szakszervezeti demokrácia kibontakozására, az érdekviszonyok felismerésére, az érdekképviseletre. Ugyanebben a mellékletben Koltai Gyula és Kárpáti Tamás írt figyelemre méltó cikket a szakszervezeti bizottságok és szaktitkárok vezetésének tevékenységének tapasztalatairól. Külön kiemelték a kollektív vezetés és az egyezményi felelősség jelentőségét a vezetés elemének érvényesülését egy nagy, alapos vizsgálat tükrében.

A Munka című folyóiratban figyelemre méltó tanulmányok találkoznak. A bérpolitikai tapasztalatokról több oldalas — tanulmányok is beillő — cikkre hívjuk fel a figyelmet, de érdekesnek tartjuk azt az írást is, amely a termelési agitáció és propaganda hatékonyabbá tételét boncolgatja. Örömmel olvastuk Csomór Lászlónak, a Központi Táviróhivatal szaktitkárának cikkét, a munkakörülményekről, a foglalkoztatottságról.

Az 1970. évi ünnepi könyvhét alkalmából igen tekintélyes számú mű kerül az olvasókhöz. Az írók — immáron hagyományosan — személyesen találkoznak azokkal, akikről és akiknek írtak.

EUROPA KÖNYVKIADÓ: Asturias: A kincses úrfi c. kisregénye voltaképpen a valóság és a képzelet kölcsönhatásának lírai játéka. Saul Bellow: Henderson, az esküvő c. könyv címszereplője egy idős amerikai milliós, aki faképnél hagyja Amerikát, s Afrikában telepszik le. Vad törzsek között mulatságos és gyászos kalandokban van része. Faulkner: A hang és a téboly — egy széthulló arisztokrata családnak történetéről szól. A modern világ bonyolult rendszerét tárja fel izgalmas formában.

A „Holdtölte” c. könyv négy szöveget kisregényt tartalmaz, mindegyik más-más oldalról mutatja be a háborút. V. Ivanov: Matvej, az isten 35 novellát tartalmaz. Az író a kisemberek vágyainak ad hangot, s kedvelt figurája a szeretetre vágyó, elesett ember.

Latin-amerikai elbeszélők c. könyvben több ismert és új író novellája kapott helyet.

Lawrence Durrell: Alexandriai négyes c. kétfötetes mű első részében egy titokzatos múlt története tárul fel, majd a második részben egy kabbalistai orvos tetteire derül fény.

André Pieyre de Mandiargues: A legkülönb körön az 1967. évi Goncourt-díjas regény, méltán kapta meg az elismerést, érdekesen és sajátosan érzékeli a világot. Agnija Bartó: Különös ismertetőjele... c. könyv arról a száz- és száz- ezer szöveget családról szól, akiket a háború véres vihára szétvájt. Russell: Önéletrajz c. könyve nagy sikerre számí-

CSURKA PÉTER:

A LELKIISMERET*

András és Mátyás tanyai kézbesítők. Piaci napokon a falu piacterén, a népből sarkánál lelekedtek a tanyasiakra, a leveleket ott kézbesítették ki nekik. A nép is meg szokta már, helyükbe ment, érdeklődött. Bizony, nagy áldás ez. Nem ke' forró napon, hideg sárban, őszben, télen lenyomni az összevissza fekvő tanyák kilométereit, legalább a két piaci napon, úgyis jut még öt nap a kerékpárra, azaz meg sokszor több a baj, mint a haszon. Nem szuperál, hóban, sárban a dűlőutakon, ellenszélben meg egyenesen küzdelem rajta az élet. Por, gőrröngy, pattog a gumí, ha kipukkan, na akkor meg javítsd, Mátyás, Andris, ha tudod, a tilkasző napon, vagy kérdemeszti hidegben.

Husvét nagyszombatján is ott állt a népből sarkánál. Fele-fele alapon dolgoztak, ami úgy értendő, hogy a kövesúttól jobbra, amely kettébe szelte keresztül a falut, postailag Andrishoz tartozott, a másik fele a Csáti dűlőig, Mátyáshoz.

Fogtak a levelek, fogtak az emberek, Mátyás egyszer csak felkiáltott!

— Kiürült a táskám, pajtas!... Ez megér nekem egy jó husvét ajándékot... Nem kell kimeni sehová...

Andris trigykedve nézett sorszára. A szerencse nem osztódik egyformán az emberre, gondolta, s mellé az ő kerületé tizenöt tanyával nagyobb is, mint Mátyásé. Szóval akarta ő már ezt tenni a főnökénél, de minálgy hagyogatta. Mátyás idősebb is nála három évvel, korábban is, hivatalban is. Azért csak egy a fizetés.

Kilenc darab levele és levelezőlapja hevert még táskájában. Dőre mind eladta, csak egy postai képes levelezőlap maradt. De bár ez ke' volna el. Ki szól ez messzire, a berekajtai tanyasorra, annak is a legvégére, az öreg Sünnéi párnak. Ki is írja nekik? Megnéti. Nyílt lap. Elolvashatja, Mert ha nem fontos, ha csak egyszerű üdvözlés, ma-

* A néhány évvel ezelőtt elhunyt neves író — kinek fia István, a mai irodalom ismert, élő alakja — annak örömeire írta a karcolatot, hogy a posta bevezette lakásába a telefont.

radhat az ünnep utánra. Akkor is örülhet a két öreg, hogy a fiuk nem feledkezett meg husvét jókívánságával. Persze. A fiuk írja Pestről: „Bolg husvét ünnepet kívánok kedves Szüleimnek. Egy hét múlva biztosan haza tudok menni. Addig is öleli, csókolja há fiúk, Gábor.”

Ráér ez ünnep után is. A fogadtatástól sem kének meg el az öregek. De meg hát miért nem jöttek be? Még minálgy csapdának, csattognak a boltajtók, tódul ki s be rajtuk a nép.

Várt még egy fél órát. Nem jöttek, de még távoli szomszédjuk sem, akire rábízhatta volna a levelet. Na, de ő sem viszi ki öt kilométerre a lapot. Támad az idő. Szilvásrét felett máris olyan fekete az ég, mintha bekátrányozták volna. A jegenyék baljósaltán csóválták a fejüket, mint

haragos, kopasz öregek, ha vesztést éreznek. Vihar lesz! Ha most elindulna, öreg este lenne, mire kiérne. Ejzsaka, mire hazatérne. Elvégre a postás is ember. Ot is várja odahaza a család, két kis csemegét. Magdi öt éves, Sanyika három. A nyuszi nem nagy, de annyi, amennyi a zsebéből tellett. Mert ha a szeretet kilóra lehetne mérni, akkor az övét meg Zsuzsát a vásártéri hídmérlegen se tudnák megmérni.

Valami mégis zavarta ünnepi hangulatát. Igen, Sünnéi néni és Jani bácsi. Ott künn, a tanyán egyedül ünek most és fiukra gondolnak, miért nem írt régen. O meg itt sütkérezik a szeretetben. Feldől, oázisról a családnak.

— Van még egy levelem, kiviszem Sünnéihez, tizre itthon vagyok...

POSTÁSOK POSTÁJA

Bírálat nyomán

A Pécsi Városi Távközlési Üzem „Rákóczi”, „Jókai” és „Arany János” szocialista brigádjaik havonkénti, összevont szakszervezeti politikai oktatásán voltam. A három brigád — szocialista szerződésű 5. pontjában — vállalta: havonta egyszer ilyen oktatáson is részt vesznek.

— Ösztönelt bevallva, még három évvel ezelőtt a beindulás akadozott — mondja Buzás István, a Távközlési Üzem vezetője, aki egyúttal a „Társadalmunk Időszéri Kérdései” oktatásnak a vezetője is. — Csupa munkásember a résztvevő. Hivatkoztak arra, hogy ők az egész napi munkában elfáradtak.

Azután rájöttünk arra, — veszi át a szót Fejes József, az egyik hallgató —, hogy hiába olvassa az ember az újságot, hallja a rádiót, sok minden akad, amit nem ért tisztán. Itt pedig érdeklődhet bárki, hogy mi is az a politika.

— Így van. — Vág közbe Palányi György vonalfelügyelő. — Azelett hallgattuk az előadást és, — hallgattunk. Most olyan érdekes viták alakulnak, hogy sokszor még fél-

órát is „rácsapunk” az oktatás idejére.

Harmat Pista bácsi — a „nesztor” — így beszél: A körzetmesterségek megalakulása óta a brigádok e vállalkozásának van értelme. Az utóbbi időben különösen élénk volt a vita a „Gazdaságosság — jövedelmezőség”, vagy az „Egyenlődség és a szocialista elosztás” témakörökönél. Ilyenkor még az általában hallgatagabbak is beleszólnak. Határozottan jobb azóta nálunk a szervezés. Húsbá vágó kérdések merülnek fel. A ruhaellátás, szabadságolás, nyereségrészesedés, — hogy csak a legutóbbi szóba kerültek említsem. A békéredésben számos aggályunk oszlott el, amikor hallottuk, mindez hogyan folyik össze a népgazdaság egészével. „A Nemzetközi Munkaszervezet Egységért” témát tárgyalattunk. Fiatalabbja, öregebbje, látható érdeklődéssel hallgatta a világ kommunista mozgalmának az egységét kapcsolatos fejtegetéseit. Hasznos volt a Postás Dolgozó régebbi bírálat...

Dr. Pazar Ferenc

Romokból építettek...

Napjainkban sokszor idézzük a negyedszázad előtti eseményeket — hivatalos államünnepen, családi körben és munkahelyen. Ilyen múltidézésre ültünk le a Posta Alközponti Üzemi Hivatalban, a beruházási osztály vezetőjével és M. Szabó József vezető szerelével, az üzemi szakszervezeti tanácsa vezetőségi tagjával, aki egyben a központi vezetőségnek is tagja.

Romok épültek és tönkrement berendezések így kezdődött. A háború következtében a távközlési-alközpontok 10 százaléka megsemmisült, 30 százaléka súlyosan megrongálódott. Budapest, a Városházán, a jelenlegi Fővárosi Tanács épületében viszonylag épen maradt az alközpont és ez vette át egész Budapest főközponti feladatát. Ez az egész Budapest persze kezdetben néhány tucat, aztán néhány száz vonalat jelentett. Kinek volt 1945-ben telefonja?

— Elsősorban a Szövetséges Ellenőrző Bizottság apparátusának, a szovjet városparancsnokságnak, aztán egy-egy vonal jutott a minisztériumoknak. Sajnos azt nem sikerült kideríteni, hogy ki volt az első magánelőfizető a felszabadulás után. De a régi papírokból előkerült, hogy 1945 végére a fővárosban 100 alközpont működött már. (Összehasonlításként említsük meg, hogy jelenleg eléri a 12 ezret.)

Nem szabad azonban a mai, sokszor kétezer házi vonallal rendelkező, gyári alközpontokra gondolni. Az akkori gyárakban főleg kézi kapcsolású berendezések működtek, húszötven kapcsolási lehetőséggel. Hogyan történt az alközpontok javítása? Új készülékek, tartalékanyag nem volt. Kiszédték a romokból, amit megtaláltak és több készülékből raktak össze egyet.

Az újjáépítés nagyszerű általános lendületénél is gyorsabb volt az alközpontok fejlesztése. 1949-ben létrejött a Posta Alközponti Üzemi Vállalat és megkezdte a nagyüzemi telefonhálózatának kiépítését. Állami irányítás alá került a Standard gyár (a mai Beloiannisz Híradástechnikai Gyár) és az az új igényeknek megfelelő típusok fejlesztéséhez kezdett. 1950-ben beolvadt az államosított két külföldi cég is az Elivest-Príteg és DIAL, így a szakemberek létszáma jelentősen megnövekedett. A szerelés üteme főleg 1951-ben és 52-ben volt gyors. Ekkor az üzemi annyi alközpontot szerelt fel, mint amennyi addig összesen Budapesten működött.

Igen, 1945 tavaszán, a Páva utcában így kezdődött. Tucatnyi, 20—25 éves fiatalember hozzákezdett az első romok újjáépítéséhez. Többségük ma is az Alközpont Üzem különböző fontos munkakörében dolgozó munkatársa. Ott volt az újjáépítők között Andaházi Lajos, Dorogi László, Horváth László, Selmeczi Géza, Győri Sándor és Úty József is. Megalakították az üzemi tanácsot, amelynek egyik legfontosabb feladata a dolgozók ellátása volt.

M. Szabó József a felszabadulás előtt nem dolgozott a postánál, műszerész tanuló volt vidéken, és 17 éves korában segédlevélhez jutott. A forradalmi idők azonban elragadták szakmájából, s földsző lett Tolna megyében.

A postánál még rövid ideig dolgozott, amikor bizalmi-nak választották. S ma? Az üzemben 98 százalékos a szervezettség. O pedig a bér- és munkaügyi bizottság vezetője. Gondja, dolga ma is bőven akad.

KÖNYVESPOLC

hat, hiszen a közelmúltban 98 éves korában elhunyt tudós élete, munkálkodása körül fel előtűnt. G. Turton: Canterbury érske regénye életrajz, amelyben feltárul előtűnt VIII. Henrik kora, izgalmasan bővelkedő napjai. Jacques Audibert: Árad a gazság. A glapion-effektus c. két kisregény, illetve színdarab jó szórakozást nyújt. Hasonló mondhatunk H. Böll: A korai évek kenyeré c. könyvére, amely tulajdonképpen négy kisregényt tartalmaz.

MAGVETŐ KÖNYVKIADÓ: Hidas Antal: Márton és barátai c. regénye egy fiatalember viszontagságos életéről szól, a régi Magyarországon.

Csorba Győző: A lélek évszakai c. válogatott versgyűjteményében az élmény — még a legköznapiabb is — bölcséleti mélységet kap. Győry Dezső: Emberi hang — széleskörűen válogatott lírai gyűjtést tartalmaz. A könyv a költő 70. születésnapjára jelent meg. Bihari Sándor: Minden nap élni c. versgyűjtés napjaink mindig időszerű nagy kérdéseire keresi a jellemző és logikus választ. Bárány Tamás drámái, komédiái is megjelentek; például a Tornádó. A második kakasszó, Rendhagyó feltámadás.

KÖZGAZDASÁGI ÉS JOGI KÖNYVKIADÓ: Balogh-Czéh—Lantos: Békebeli törtérik (Pesti pitaval) c. könyve a múlt század végétől a századfordulón túli tartalmaz korabeli törtérikat, szélhámosságokat, betéréseket, pénzhami-

sításokat. Zsebők Zoltán: A gyógyító sugar c. könyvben (Minerva) népszerű nyelven bemutatkozik ki a Röntgen-sugar jelentősége. A sugar a gyógyításban már eddig is forradalmi változást hozott, de a lehetőségek még beláthatatlanok.

Dr. Weltner Andor: Az egészség és testi épség védelme c. könyv rendkívül hasznos minden szakszervezeti bizottságnak, hiszen az egyik legfontosabb kérdést boncolgatja tudományos meghatározottsággal és népszerű nyelven: a munkavédelmet és a balesetelhárítást. Mindenekelőtt tisztázza a munkavédelem szerepét és az arra vonatkozó legfontosabb szabályokat is ismerteti. Majd ráter a munkavédelem megszervezésére, a szakszervezetek ez irányú tevékenységére s az üzemi balesetek esetén szükséges eljárások módjait.

GONDOLAT KÖNYVKIADÓ: Francis Chichester: Gipsy Moth vitorlással a világ körül c. könyv útirajz, de beillik kalandregénynek is. A főszereplő körülhazójta a világot, érintette a Jöreménység fokát, majd visszafelé Ausztrálián át — a Horn-fokot. E csodálatos utazásról kapunk izgalmas, filmszerű képet.

Galvano Della Volpe: Az izlés kritikája, a nemrég elhunyt kiváló olasz marxista esztétikának és filozófusnak műve. Gazdag irodalmi példanyaggal támasztja alá mondanivalóját. Blaskovits—Kiss: Gondolatok az első negyedszázad-

ROSSUTH KÖNYVKIADÓ: Anna Seghers: A bizalom c. legújabb regénye Németország légkörét érzékeli izgalmas, őszinte hangnemből, érdekes történeten keresztül. Hegedűs Sándor: Az utolsó trónfosztás c. könyve IV. Károlynak, az utolsó Habsburg-uralkodónak korát boncolja kritikusan és izgalmasan.

TÁNCICS KÖNYVKIADÓ: Gy. Young: Thaiföldi vadász-kalandok és Balázs Dénes: Kőlesonautóval a Saharában izgalmas, kalandokkal zsúfolt útirajzok.

(B. Gy.)

Postás Panni levele:

Szépségápolás - OTTHON

A téli vitaminszegény táplálkozás, a napfényhiány fáradságot okozhat. A tavaszi nap erős ibolyántúli sugárzása elhozza a szelőköt, foltokat, söröket. A legfontosabb a szervezet vitaminellátása. A piac tele van retekkel, sóskaival, spenóttal, salátával. Készítsünk otthon vitamínos szörpöket, narancsból, citromból, paradicsomból. Frissítsük fel a bőrt lefekvéskor vitaminos pakolással. Előbb tisztítsuk meg a bőrt, majd ecetsavval vagy kézzel kenjük fel a pakolási anyagot. Recept: 1 tojássárgáját, evőkanál túróval vagy tejföllel, vagy tejszínnel, kávéskanál mézzel, evőkanál bármilyen nyers gyümölcslével, pár csepp citromlével összekeverjük. Az anyagot arca, nyakra, keblekre és kézre felkenjük. 15-20 percig hagyjuk. Hatása intenzívebb lesz, ha közben lepihenünk. Ezután a pakolást langyos vízzel lemossuk, majd a vérkeringés fokozására hideg-melegvizes kezelést véghezvesszünk. Az utolsó öblítővíz mindig hideg legyen, hogy összehúzza a pórusokat. Tegyük bele egy evőkanál citromot vagy ecetet. Utána ne törülközzünk meg, hagyjuk a vizet az arcon megszáradni, ezután a szokásos krémmel krémezünk.

Szeplők ellen: védjük a bőrt fényvédő kozmetikai készítményekkel. Mindennap kenjük be az arcot fényvédő krémmel, púderrel. Ha sokat tartózkodunk a szabad levegőn, széles karimájú szalmakalapot viselünk. Ha a szeplők már kijöttek, házilag halványíthatjuk, ha a bekrémezett bőrre citrom-, uborkakészítményeket teszünk, vagy vásárolunk 3 százalékos hidrogénperoxidot és átöröljük a bőrt. Ha ezek nem vezetnek eredményre, forduljunk szakorvoshoz, aki hámleátszókúrával eltávolítja a pigmentet tartalmazó szaruréteget a szeplővel együtt.

Postás Panni

Jogi tanácsadás

Régi probléma, különösen az idősebb dolgozók és nyugdíjasok számára: ha bérleti ingatlanokra, telkekre valamely államigazgatási szerv, meghatározott oknál fogva, építési tilalmat rendel el. Az ilyen telek természetesen nem táltat, bevőre, kisajátítását sem lehet kérni, legfeljebb cseréket kaphatnak a tulajdonos, azt is csak szigorú feltételek mellett kikötött építési kötelezettséggel. Az idősebb emberek pedig az építéssel járó terheket rendszerint nem tudták és nem is akarták vállalni.

Jelenlét előrelépés az idén április 21-én életbe lépett

Dr. Pikó Adrienne

FIATALOKNAK

Volt egyszer egy nagy király. Nagy királynak kismamája. Kis királynak trombitája. Az a trombita: világcsodája. Hangját még az öreg Nap is meghallotta. Le is kiáltott a kis kanásznak: miért trombitálsz oly nagyon, te kis kanász? S ő válaszolt: hogy kend nagyobb meleggel süssön!

Volt egyszer egy huszár. Mézeskalács-huszár. Mézeskalácsból volt a szíve is, mégis megdobbant, amikor Napsugár kisasszonyt megpillantotta. Nyomban megszerette, feleségül kérte. De a Napsugár kisasszony csaka kacagta, majd ellillant a többi napsugárral.

Hogy mi a mesék vége? Megtudhatjátok Tordona Ákos: Az utolsó oroszán c. mesékonyvból, amelyben 35 történetet olvashattok.

Ignác Rózsa: Szavannatűz c. könyve 8 afrikai történetet tartalmaz.

Cserna József: Dráma a holdon c. kisregénye több, fantasztikus izgalmas történetet tartalmaz. Krzysztof Borun: Antivilág c. kiskönyv egy naprendszeren túli expedíció kalandjairól szól, ezenkívül még három érdekes, izgalmas olvasmányt is tartalmaz.

Lev Kasszisz: Majakovszkij c. könyv szerzője a költő tanítványa, a személyes barátság hangján írta meg mesterének életregényét. Az életrajzot át- meg átszövik a nagy forradalmi költő versidézetei.

Történelmi magánügyek

Május végén kerül a közönség elé a Történelmi magánügyek című új magyar filmvígjáték, amelyet Gyárfás Miklós forgatókönyve alapján, Keleti Márton rendezett. A történet vígjátéki formában, szatirikus éllel mutatja be egy asszony életének huszonöt esztendejét — huszonöt történelmi esztendő... A film három epizódja az asszony (Ruttkai Éva) három házassága, amelyekből végül minden esetben az önzetlen és megáldott barát szabadítja ki. Szereplők: az asszony életének „biztos” pontja, az önzetlen barát Bácsi Lajos, a három férj: Kálmán György, Mensáros László és Somogyvári Rudolf.

Jubileumi rajt

A jubileumi sportversenyek alapfokú üzemi szintű versenyek rövidesen befejeződnek, s megkezdődnek a középszintű versenyek: az igazgatóknak hivatalai, üzemi dolgozóknak versenysorozata. A cél: a testnevelésben legjobb hivatalok, üzemek sorrendjének megállapítása, valamint a terület legjobbainak kiválasztása, akik az augusztus 15-16-i országos döntőn képviselik területüket.

A KPSZT július 3-5 között az atlétikában: 4-5-én asztaliteniszből: 6-12 között sakkozásban és tékeből: 11-12-én röplabdázásban; 12-26 között labdarúgásban bonyolítja le középszintű versenyét. A további műsor: a Budapesti Postaigazgatóság mind a hat sportágban július 3-5 között versenyez, a HTI és az RTV versenynapjainak dátuma: július 17-18. A Budapesti Távföldi Igazgatóság öt sportágban július 11-12-én, labdarúgásban július 6-12 között rendezi meg versenyét.

(vedres)

A szakszervezeti munka segítői

„A szakszervezetek kulturális, agitációs és propagandamunkája” c. könyvről már adtuk előzetes hírt, most megjelent. A kézikönyv minden szakszervezeti tisztviselő számára fontos, mert a szakszervezeti mozgalom legfontosabb tennivalóhoz nyújt segítséget. A magyar szakszervezetek XXI. kongresszusa joggal állapította meg, hogy a szocialista forradalom történelmi jelentőségű vívmányainak megvalósítása során tovább szélesedett a szakszervezetek tevékenységének köre és gazdagodott tartalma. A jövő feladatai mind tartalmi, formai, mind módszertani szempontból sokoldalúbb, magasabb színvonalú munkát igényelnek a szakszervezeti tisztviselőktől. Növelni kell a társadalmi aktivitást minden területen. Ennek legfontosabb eszköze a nevelőmunka. A kézikönyv foglalkozik a kulturális nevelőmunkával, az agitációval és propagandával.

„Válaszolunk a dolgozók kérdéseire” c. sorozatban megjelent Lendvai Vera — Takács Ferencné: Mit kell tudni a gyermekgondozási segélyről és dr. Pirvity Ottó: Mi jut a választási időtől kezdve az egyes dolgozóknak? c. füzetek; mindkettő közérdekű kérdésekre ad választ.

A munkavédelem területén dolgozóknak is ajánlhatunk új kiadványokat. Ilyen például a „Vállalati munkavédelmi kézikönyv”, amely tisztázza a szakszervezetek munkavédelmi tevékenységét, a műszaki és egészségügyi megelőzést, a munkavédelmi szabályok betartásával kapcsolatos ellenőrzést és a vonatkozó agitációt és propagandát.

„Kazánbiztonsági szabályzat” c. könyv úgy véljük, minden postászervet érint, hiszen a témával kapcsolatos minden problémát, a különböző eljárásokat megtaláljuk benne.

„Épületfelújítási dolgozók” c. füzet ugyan kis réteget érint a posta területén, de azért jó, ha az építő brigád csoportvezetői tanulmányozzák.

Burán-Szilvássy: Amit az újtóknak tudniuk kell c. füzetből megtudjuk, melyek az újtásokkal kapcsolatos jogszabályok, mi tekinthető újtásnak, mikor műszaki jellegű a megoldás, mit kell érteni „munkaköri kötelezettségen”, hogyan bírálják el a javaslatokat, ki kinek mikor jár kitüntetés.

Nógrádi László: A kerékpár c. zsebkönyv a Kis technikus könyvtársorozatban jelent meg.

(b)

Fények és árnyak — egy üzem sportjában

A jubileumi esztendőben mindenütt megéltük a sportélet, különösen a tömegsport mozgalom kapott lendületet. Ez tapasztalható — a többi között — a Központi Javító Üzem háztáján is, ezt igazolta a sportszerető szb-titkárral, Gáspár Gyulával folytatott beszélgetés is. Az szb-titkár tájékoztatott az eredményekről, s arról is, amin sürgősen változtatni kell, hogy még eredményesebb legyen az üzem dolgozóinak sportélete.

Nem is olyan régen csak a labdarúgás vonzotta a legtöbb dolgozót — kezdte Gáspár Gyula, majd így folytatta: — A Wekerle-telepi Posta Sportklub labdarúgócsapata nemrég az NB III. kapuját ostromolta. Sok ténylező játszott közre, hogy azóta elsorvadt e népszerű sportág. Anyagi gondok és szakmai okok miatt a labdarúgócsapat visszalépett a Budapest-bajnokságtól. Nem volt meg a szakszervezetben az összhang sem, akármilyen edző jött, elégedetlenek voltak vele, pedig egyikük-másikuk embernek és szakembernek egyaránt kiváló volt. Még szerencse, hogy a képzettebb játékosok közül néhányat át tudtunk adni egyetlen NB III-as Bp. Postásnak. A labdarúgás válsága nem szűnt meg. Ezt bizonyítja, hogy az üzemi bajnokságba benevezett csapat kétszer nem áll ki, emiatt

Tavaszi bajnokok

Az 1970. évi Postás üzemi bajnokságok tavaszi idenye asztaliteniszből befejeződött. A nők I. osztályában a sorrend: 1. Erzsébet 8 pont, 2. KHI 7 pont, 3. FTT 6 pont, 4. RTV 5 pont, 5. Alközpont I. 4 pont. A női II. osztályában, nem végleges tavaszi eredmények alapján az Alközpont II. és a Kábel Ig. áll az élen, őket szorosan követi a Lágymányos, a POK, a KHI II. és a Hírlap.

Az Erzsébetnek tehát a végleges bajnoki címért még küzdenie kell. Hasonló a helyzet a férfi I. osztályban is, ahol a HTI Szerelő I. 14 ponttal a tavaszi bajnok, de mögötte az Alközpont-Kábel 13, a Bp. 78-as 12 ponttal áll. A II. osztályban az Alközpont-Óbuda és az Erzsébet II., a III. osztályban a HTI Szerelő II., a IV. osztályban az Alközpont-Óra vezetői a bajnoki táblázatot.

Lapzártakor még tartottak a küzdelmek a labdarúgó-bajnokság öt osztályában. Az erőviszonyok kiegyensúlyozottak, minden osztályt nagy a küzdelem. Az I. osztályban három forduló után például az Alközpont, a Zavarvízszolgáltató és a Ferenc egyaránt 3-3 győzelemmel áll az élen. A II. osztályban 1. Alközpont-Óbuda, 2. Bp. 78-as, 3. Teréz; a III. osztályban 1. Jármű I., 2-3. Táviróhivatal és HTI Inter; a IV. osztályban 1. Jármű II., 2. Vezérgazgatóság, 3. Zugló II.; míg az V. osztályban 1. Anyagszállító, 2-3 Jármű III. és Házinyomda a sorrend. A labdarúgó tabellán nagy változások várhatók a tavaszi ideny befejezéséig.

(v-j)

SPORTHÍREK

● Lengyel meghívást kapott a Postás NB I-es gyelabdacsapata. Katowicében négyes nemzetközi tornán vesznek részt.

● Nagy az érdeklődés a június 21-én Esztergomba induló postás-vonat iránt. Jó lesz meglehetősen jelentkező az alapszerveknél!

● A Soproni Postás SK labdarúgó szakszervezetének jelentős változásokat hajtottak végre. A megyei bajnokság I. osztályában kialakították a csapat helyes arányait; most — az átlagától 22 év. A Magyar Népköztársasági Kupa küzdelmeiben a megyei döntőig verekedtek magukat, majd Petőháza ellen 1:0-ra győzött és ezzel az MNK országos nagy döntőjébe jutott. Kíváncsian várjuk a jó folytatást... (v)

a rendező bizottság esetleg törli őket.

— Nincs nagy szerencsénk a focival — szögezi le az szb-titkár is. — Már megindult a jelentkezés az üzemeken belüli kispályás bajnokságra, mind a hat üzemegységünk nevezett, de technikai okok miatt még május elején sem tudtuk a mérkőzéseket megkezdni. A Puskás Technikum udvarát, ahol kispályánk van, csatornázzák. Emiatt csak később, de biztos, hogy megindul. Az üzemi KISZ-bizottság is megkérte: foglalkozzék valaki a postás üzemi bajnokságba benevezett csapattal. Igaz, kétszer nem állunk ki, de igyekezzünk pótolni az elmaradt mérkőzéseket.

A jubileumi versenyek sakkküzdelmei már eredményesebbek. Két csapatot indítottak az üzemi bajnokságban, de az üzemeken belül is indítanak az üzemegységek között versenysorozatot. Ezekért már különböző színű emléklapokat adnak. A középszintű jubileumi versenyek során a Páva utcai üzemegység képviseli sakkosztályban a KPSZT-t. És szeretnénk ott lenni majd az augusztusi országos döntőn.

— Jellegénél fogva a sakkosztálynál is jóval nagyobb tömeget mozgat meg a természetjáró szakszervezet — közli még az szb-titkár.

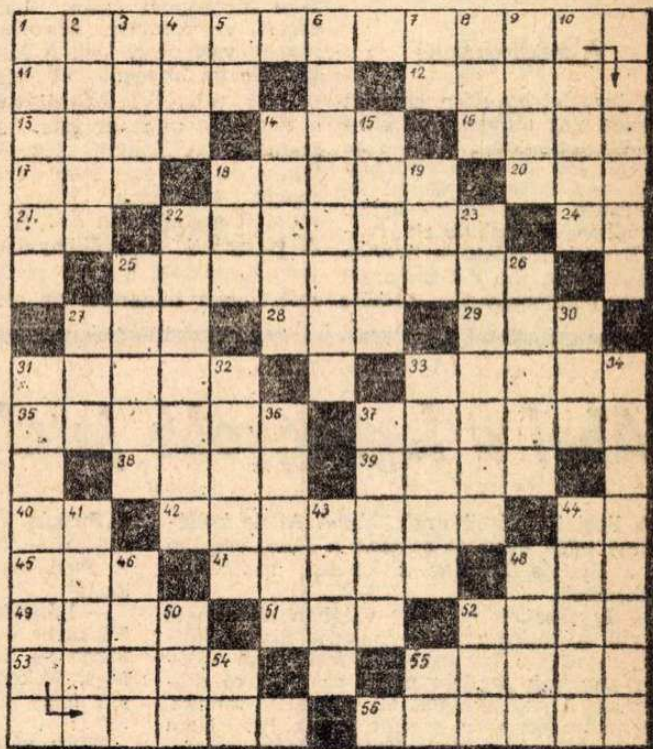
Erről, dr. Katona Gyula, a természetjáró szakszervezet — „mindenes” tájékoztató: 1959-ben, mitegy házigazdával alakult a szakszervezetünk, — hallottuk. Jelenleg 249 felnőtt és 24 ifjútagja van a természetjáró szakszervezetnek. A tartós jó idő beálltával bizonyosan tovább népesedik a

szakszervezet. A Javítóüzem mellett Lágymányos és a Helyközi Távföldi Igazgatóság is hozzájárul a sportélet, így minden hétre akad egy-két túráprogram. Még a nehezebb túrákra is vállalkozik hat-nyolc szakszervezeti tagja volt. A különvonatok indításában végzett jó munkát az is büszkén említi, hogy a szakszervezet megbízásából, dr. Katona Gyula és a 65 éves, ma már nyugdíjas Dobozi András segíti a szervezetet. Dr. Katona Gyula nagy elismeréssel, meleg hangon elismeri az idős Dobozi András lelkes munkáját.

Mi a helyzet a jubileumi verseny emléklapjai körül? — Mi megszerezzük mind a három színű emléklapot. A Vörösköszikla-túra után az első, a pirosat már meg is kaptuk. A fehéret a IX. kerületi Természetbarát Szövetség majálisán szerezzük meg. A Pilis hegységben, a Siklósi réten, a Lajos forrás közelében kerül sor e majálisra. A Siklósi rét környékén fekszik az általunk karbantartott terület, ahol különböző próbákat végrehajtva szerzük meg természetjáróink a második emléklapot. A zöld színűt a november 7-i, hagyományos túrán igyekezzünk megszerezni. A három emléklap birtokosainak már nem sok kell, hogy a Jubileumi Sportjelvényt is megkapják.

Vedres József

KERESZTREJTVEŒY



VÍZSZINTES: 1. Várnai Zseni költséskönyve. 11. Mesél. 12. Virág. 13. Hanc istene — görög. 14. F. Y. A. 16. Adótorony. 17. Talán. 18. Földtörténeti múzeum. 20. Ó-val a végén, vasolvasztó. 21. Indíték. 22. Többször. 24. Paripa. 25. A rézges. 27. Férfinev. 28. Autómárka. 29. Tag jelzője lehet. 31. Leánynev. 33. Palackfélé. 35. A kevése. 37. Kirak. 38. A reggeli. 39. Vaj jelzője is lehet. 40. Indíték. 42. Várnai Zseni verse. 44. Mássalhangzó, ejtés szerint. 45. Fordítva: hal. 47. Raktároz. 48. Északi aprópénz. 49. Az omladék. 51. Központi Ellenőrző Bizottság. 52. Karol. 53. Azonos nevű fiúk. 55. Kapkoda. 56. Űjen!..... poharam.

Beküldendő: vízszintes: 1, 42, függőleges: 1, 6, 31, 34. Beküldési határidő: június 15.

Áprilisi keresztrejtveŒy megfejtése: Vízszintes 1. Ellenállni az árnak ahhoz erő. Függőleges: 14. kell, de úszni az árral ahhoz nem függőleges 16. kell erő.

Könyvjutalmat nyertek: Kiss János (Budapest), Kiss Lajosné (Budapest), Selmezi Imre (Budapest), Gál István (Pilis), Párl Ferencné (Dorog).

POSTÁS DOLGOZÓ
A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztő: a szerkesztő bizottság
Felelős szerkesztő: Berces György
Szerkesztőség: Budapest, KIV. Cházár András utca 13.
Cím: 1025-77
Kiadja a Népszava Lapkiadó Vállalat, Budapest VII., Rákóczi út 54.
Telefon: 234-610
Felelős kiadó: Gábor Márton
A Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója
Terjesztő a Postások Szakszervezete Szikra Lapnyomda, Budapest

A NYÁRI SZEZON KÜSZÖBÉN

Igaz, hogy az idei nyár eddig meglehetősen szélsőséges, de mégis nyár, amelynek velejárója az üdülés. Sajnos, nem mindenkinek. Az üdülők befogadóképessége, a beutalójegy száma jóval kisebb, mint az igényelosultaké. Logikusan következik ebből: a beutalókat meg kell szerezni, megfontoltan kell juttatni, akik munkájuk, szociális helyzetük, egészségük alapján leginkább rászorulnak.

Az ezzel járó gondokról beszélgettünk a Postás Szakszervezetben a szakszervezeti tanácsok, illetve szakszervezeti bizottságok üdülési felelőseivel, és *Sümegi Margittal*, az üdülési ügyek központi intézőjével.

A családok érdekében

— Évről évre többen szeretnének családjukkal, illetve házastársukkal együtt menni szabadságra — hangsúlyozta Szamos József, a 78-as hivatal üdülési felelőse. — Az idén mindössze 15 szülő, de 50 házaspár, és 15–20 család beutalóra jelentettek igényt. Képtelenség azonban teljesíteni, pedig Szántódóon évente kéthetes táborozást is rendezünk. Véleményem szerint, helyes lenne a 14 napos turnusokat 12 napra csökkenteni. Magam is üdültem, és állítom: ennnyi kilapcsolódás lényegében elegendő. A fennmaradt napokból további turnusokat lehetne összehozni.

A javaslattal a résztvevők általában egyetértettek, sőt tovább fejlesztették.

— Családos üdülés esetében meghagynám a 14 napot — véli Szekeres Béláné, a 70-es hivatal képviselője. — Különös tekintettel az anyákra, akikre ráér a 14 nap.

Almádi drága!

A javaslat egyelőre javaslat maradt. Sok minden szól ellene. Mellette csak az — s ez nyomós érv —, hogy valóban szélesíteni lehetne ezáltal az üdülésben résztvevők körét. Főképpen a családok javára. Ezzel kapcsolatban többen kifogásolták, hogy a szakszervezet általalmádi üdülője

a postás-fizetésekhez mérten drága.

— Kevesen is veszik igénybe — mondja Szamos József. — Dolgozóinknak 30 forintot, a másutt dolgozó családtagért 40 forintot kell fizetni naponta. A kéthetes családi üdülés körülbelül 2000 forintba kerül. Vagy több hozzájárulást kellene fizetni, vagy mérsékelni az árát. Másrészt mindenképpen indokolt, hogy elő- és utószonban kedvezőbb feltételek mellett vehessék igénybe. Annál is inkább, mert ez időszakra nincs kihasználva az üdülő. Ugyancsak drága a balatonalmádi panelház is; napi 25 forint.

Szamos Józsefnek észrevételét osztották társai is. Tény, hogy tavasszal és ősszel „félárban” működik az üdülő, ami sokkal költségesebb, mint, hogyha elfogadható áron telt házat biztosítanak. Adott a példa is: a Balaton-parti elegáns hotelek szintén kedvezményes áron kínálnak pihenést ilyenkor.

Többen sajnálkoztak afelett, — például Fogoly József, a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság képviselője, Szatmári Jánosné, a Helyközi Távközlési Igazgatóság üdülési felelőse —, hogy megszűnt

a hétvégi üdülés lehetősége. Bár kevés helyet kaptak és sok gondot okozott az elosztás, mégis jó lenne visszaállítani. Tudomásul vették azonban, hogy az objektív akadályok nem teszik ezt lehetővé.

Sok szó esett a nyári és a téli üdülési lehetőségek árányáról. Az üdülési felelősök kifogásolták: nyáron sem kapnak többet, mint ősszel vagy télen. És amíg a nyári igényekhez mérten minden lehetőség kevés, télen sok gondot okoz a helyek betöltése. A többi között azért is, mert a postások szívesebben mennének Galyatetőre, Mátraházára, Sopronba, mint a rendelkezésükre álló Nagymarosra, Dömösre, Zebegénybe.

Kevés a propaganda

Helyesen hangsúlyozta viszont Roska Tibor, a Szociális Hivatal üdülési felelőse, hogy nemcsak a helyszűke, hanem a propaganda hiánya is gyengeje a szakszervezeti üdülési munkának.

A tisztviselők egyike-másika valóban könnyen beleenyugszik a visszatérésiába, ahelyett, hogy kedvet csinálna például a Duna-kanyar téli szépségeihez, vagy megmagya-

rázná, hogy a hajdúszoboszlói postás üdülőben eltöltött két hét épp olyan hasznos a reumatikus fájdalmakra, mint a felkapott Béke Szállóban. Pedig a közelmúltban tíz ilyen jegyet adtak vissza. (Nyugdíjasok látták hasznát. A változás azonban megdöbbentő jelenség.)

Annyiban helytállóak viszont az észrevételek, hogy valóban nem elég változatosak a beutalók. Zoltai József, a Kábelüzemből, Hegedűs Lajos, a 62-es postáról, joggal tette szövé, hogy kevés SZOT-beutalót kapnak, hogy a postásoknak is jogos igénye eljutni Pécs-Mecsekre, Mátraházára, vagy Sopronba.

Többen szoltak a további kezdeményezések fontosságáról.

Erdemes tájékozódni a vidéki postaigazgatóságokon. Megindult például a Bükkben, Harkányban is az üdülés. Helyi kezdeményezésre, helyi erőforrásokból.

A javaslatok és bírálatok megszívlelendők. Fontos a propaganda, mert valóban közérdekű az üdülők egyenletes kihasználása. Fontos azonban a családok közös pihenése feltételeinek javítása is...

(I. m.)

Ki a felelős a növekvő balesetekért?

A Központi Járműtelepen az ezer főre jutó balesetek száma 34,5 fő, ami a postai átlagot is többszörösen meghaladja. 1970. I. negyedévében 15 üzemi baleset történt. Az üzemi balesetek okainak kivizsgálása nem minden esetben történik kellő alapossgággal. Pl: Mulik Antal 1970. III. 2-án fűrógépénél üzemi balesetet szenvedett; 200x60x2 mm-es vaslemez fűrt. A fűró vágóéle az anyagot elkapta, a lemez a kezéből kifordult és a dolgozó ujját elvágta. A szaktárs a vizsgálati jegyzőkönyvben előadta: nem érzi magát felelősnek, mert a munkát szabályosan végezte. A vizsgálati jegyzőkönyvben nem tisztázták, hogy a sérült miért nem használta az elő-

íras szerinti befogót, az üzemi baleseti jegyzőkönyvbe is a baleset okaként vigyázatlanságot, nem pedig szabálytalan munkát írtak. A balesetet megelőzően 5–6 perccel a művezető egyébként figyelmeztette a dolgozót, hogy használjon befogót. A vizsgálat során ezt a tényt sem vették figyelembe.

Gyarmati Tibor gépkocsivezető csorakulós üzemi balesetet szenvedett. Gépkocsin történő rakodás közben szabálytalanul gyűrűt viselt, s az a gépkocsi platójában megakadt, ujjja úgy megsérült, hogy azt amputálni kellett. A vizsgálati jegyzőkönyvben a sérült azt vallotta: a baleset önhibáján kívül történt. Ennek ellenére nem tisztázták,

hogy az 1969. VIII. 19-én alkalmazott dolgozó tisztában volt-e az ÁBEO 3.23 pontjában foglaltakkal, miszerint rakodás közben tilos gyűrűt viselni.

Dobos Pál I. 19-én peronkocsijavítása közben üzemi balesetet szenvedett. A villaszár golyókkal való ellátása érdekében a kocsi elejét felemelte, de nem támasztotta alá. A kocsi visszacsúszott és az újrat megsejtette. A vizsgálati jegyzőkönyv szerint: a baleset bekövetkezésében nem érzi magát hibásnak. Ennek ellenére a jegyzőkönyvben nem állapították meg, hogy a munkát szabálytalanul, alátámasztás nélkül végezte.

Legtöbb esetben — bár a balesetek körülményeinek tisztázása megkívánja — a szemtanúkat sem hallgatják meg, csak arra támaszkodnak, amit a balesetet szenvedett dolgozó mond. Pedig a Posta Munkavédelmi Szabályzata a szemtanúk meghallgatását egyértelműen előírja.

A balesetek megelőzésében nagy szerepe van a dolgozók oktatásának. Nagyon fontos, hogy a dolgozó ismerje a munkájával összefüggő veszélyforrásokat, és tudjon is védekezni ellenük. Nem elég az, hogy a felvételtkor, a Munkavédelmi Szabályzatban foglaltaknak megfelelően, a művezetők elméleti oktatást tartanak, viszont a gyakorlati oktatásra már nem fordítanak elég gondot.

Majnek Bálint, 1970. április 20-án, levélgyűjtő járat közben, gépkocsival az Istenehyi úton a menetirány szerinti baloldali átszaladt, majd a gyalogjáróra felugorva, egy fának ütközött. A bal térdén, és jobb combján zúzódást szenvedett. A helyszíni vizsgálat megállapította: a gépjárművet nem az útviszonyoknak megfelelő sebességgel vezette, és durva fékezéssel kísérelte meg a sebesség csökkentését.

A baleseti jegyzőkönyv 15. rovatában, ahol a balesetek megelőzésére tett intézkedéseket kell rögzíteni, ezt írták: a balesetet okulásként a folyamatos KRESZ-oktatáson ismertetik.

A vizsgálat megállapította, hogy a Járműtelepen folyamatos KRESZ-oktatást már évek óta nem tartanak, arra hivatkozva, hogy kevés a gépkocsivezető, akiket a munkából nem lehet kivonni.

Az előírások és rendeletek egész sorát áthágják a Járműtelepen. A dolgozók érdekét szolgálja a felelősségre vonás!

Kamocsay Ildikó

HÍREK — GÖPEPEKBEN

A legjobbakról

Április végén sok postahivatalban, üzemben ünnepeltek. Például Nyíregyháza 1. postahivatali tiszter érdemelte ki az *Elüzem kintüntetést*, Veszprém 1. ph. Kiváló Hivatal kintüntetést kapott, Pápa 1. ph. Elüzem címet nyert, a dunavécseiek úgyszintén. Hasonló ünnepségek voltak Miskolcon, Salgótarjánban, Komáromban, Fejér megyében és másutt. Sok szocialista brigád vette át az ünnepi hangulatban az arany, ezüst, vagy bronzfokozatú plakettet. Jutalmakat, előléptetéseket adtak át a legjobbaknak. A jól végzett munka elismerése jutott kifejezésre nemcsak az elhangzott beszédekben, hanem a jutalmakban is.

Köszöntjük a legjobbakat!

◆ Dunaújvárosban rövidesen megnyílik a 6. sz. postahivatal. Még ez évben 400 vonallal bővítik a távközlőhálózatot.

◆ Lágymányos az idén 5000 új telefont kap.

◆ Május 31-én indulnak az első magyar postavonatok Budapestről Nyíregyházára és Szegedre.

◆ Az olasz postások május elején 24 órás sztrájkot tartottak a kormány ígérető-halogatás politikája miatt.

◆ Szombathely 1. postahivatalban Szakma Ifjú Mestere vizsgák zajlottak a megyei postás fiataljainak részvételével. Három arany, hatan ezüst, ketten bronz fokozatot értek el.

◆ Vitorlázórepülő postajáratot indítottak április 4-én Kecskemét, Baja légi útvonalon.

Nemzetközi szakszervezeti hírek

◆ A Szakszervezetek Országos Tanácsa meghívására 32 ország szakszervezete küldött delegációt hazánkba május 1-alkalmából, közülük három, mint postásküldött kereste fel szakszervezetünket. Mongóliából Zunduj Gendet, a Mongol SZOT elnökhelyettesét és Dolgor Luvszansárvot, a Mongol Postaigazgatóság osztályvezetőjét; Bulgáriából St. Petkovot, a Bolgár Népköztársaság Szállítási és Távközlési Dolgozók Szakszervezete Központi Bizottsága titkárát; Szomáliából Abucar Isloot a Szomáli Köztársaság Postás Szakszervezete főtitkárát fogadta Besenyei Miklós főtitkár.

◆ A világ legnagyobb telefontársasága a Japánban állomásozó amerikai hadsereg. Nem fizetnek!

◆ 1945. május 1-én, 12 óra 3 perckor hangzott el először a felszabadult Magyar Rádió hangja.

◆ Dr. Deák Ignác, a Debreceni Postaigazgatóság vezetője nyugállományba vonult, a posta vezérigazgatója Nagy Tiborné nevezte ki utódjává.

◆ Rendőrkékre kerültek az óbudai telefonok fosztogatói.

◆ Május 14-én Horn Dezső, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese, a posta vezérigazgatója átadta rendeltetésének a posta első elektronikus számítóberendezését, a Honeywell H—2200-as számítógépet. A jövő év végéig ez a gép átveszi a fővárosi telefondíj-számlázását, s a tervek szerint országosan a rádió- és televíziódíjak számlázását is.

◆ Április elején Nyugat- és Közép-Dunántúlon nagyjából orkán tombolt, s mintegy 200 helységgel szakadt meg a távközlő forgalom. Veszprém megye közlekedése több mint a felében szűnt meg a telefonösszeköttetés. A postások azonban hozzáláttak a helyreállításához. Segély-munkacsapatok érkeztek minden igazgatóságtól, összesen mintegy 1500-an dolgoztak. Viszonylag gyorsan elhárították az akadályokat, s helyreállt a távközlő-összeköttetés.

◆ A Központi Postaszervezet Szakszervezeti Tanácsa, Szeged, Miskolc, Sopron, Debrecen, Budapesti Postaigazgatóság, a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság, a Helyközi és Budapesti Távközlési Igazgatóság területén április 12-én a „Kommunista vasárnapi” 2453 postás KISZ-fiatal 12 948 óra társadalmi munkát végzett.

Ahol a legnagyobb jutalom a kimenő

A Postai Technikumok József Attila kollégiuma négy éven át otthona a Postaforgalmi és a Puskás Tivadar távközlési technikum diákjainak.

— Igyekezünk is, hogy valóban otthonossá tegyük a kollégiumot — mondja Tátrai Sándor, az otthon igazgatója. A kollégium azonban nemcsak szállást nyújt az itt lakó diákoknak. A sajátosságoknak megfelelő munka meghatározott terv szerint folyik itt. Nem véletlenül mondom: sajátosságainak megfelelően — hiszen egy kollégiumban még a jó munka honorálása is másként történik, mint egyéb nevelési intézményekben. Gyerekeink számára a legnagyobb jutalom a kimenő... A technikumok tantervében döntően a reál tárgyak szerepelnek, s ezért a kollégium vezetői, tanárai igyekeznek felkelteni és táplálni az irodalom, a zene iránti érdeklődést is. Közös színház- és mozilátogatásokat szerveznek, kétezer kötetes könyvtárunkban kedvükre olvashatnak a diákok. Gyakran ellátogat hozzánk a Postás szimfonikus zenekar, sok segítséget nyújtva ezzel az otthonban működő zenebarátok körének. A kollégiumnak számos szakkörében, így sport, népi tánc, foto, sőt a lányok főzőszakkörében élnek az élet.

Mi a napi elfoglaltságuk az otthon diákjainak?

— Reggel hatkor ébresztő, 8 órára mennek iskolába, 2–5-ig szabad foglalkozás, majd 5–8-ig szilencium, azaz felkészülés a következő napi órákra, nyolckor vacsora, 8–10-ig a kollégiumon belüli szabad foglalkozás, végül 10 órakor takarodó.

— A kollégiumi fegyelem után gyerekjáték lesz a katonaság... — mondja Kerényi György, a Puskás Technikum harmadikos tanulója. — Jó lenne, ha a felsősöknek egy kicsit több kedvezményt adnának. A 2–5-ig tartó szabad foglalkozás a másodikosok és harmadikosok többségénél, akik nyolcórát (!) iskolai foglalkozás után negyed ötre érnek vissza a kollégiumba, gyakorlatilag nem is létezik!

Milyen mérvű a technikumokban a lemorzsolódás?

— Nagyon kevesen maradnak ki, s azok is inkább elsőben — mondja Szűcsborús János,

a Puskás Tivadar Technikum utolsóéves tanulója. — Inkább a felvételtől folyik a harc. A Puskásban például hatszoros a túljelentkezés!

— Lányoknak különösen nehéz bejutniuk a Puskába — vag közbe Molnár Márta KISZ-titkár. — Minden tíz diák körül csak egy a lány. Nekem sem sikerült a felvételim. Végül nagy nehezen a postaforgalmiba kerültem.

Mért választottátok mégis, a sok nehézség ellenére is éppen a két postai technikum egyikét?

— Szerintem bármelyik többet nyújt, mint a gimnázium — mondja Chrenko Mária —, ha végzünk, mindjárt kenyér van a kezünkben.

Azért bizonyára akad olyan is köztetek, aki a negyedik év befejezése után nem akar megpiheni a babérain, tovább szeretne tanulni!

— Én az automatizálási főiskolára készülök — mondja Kerényi György. A főiskola elvégzése után a postán szeretnék dolgozni, valamelyi crossbar-központban. A Felsőfokú Távközlési Technikumba nem érdemes jelentkezni, ott az első két évben ugyanazt tanulják, mint mi a Puskásban a két utolsó évben...

— Ha elvégeztem a technikumot — mondja Szűcsborús — a Kandó Kálmán főiskolára szeretnék jelentkezni.

Jól érzitek magatokat a kollégiumban?

— Igen. A koszt is jó. Egyetlen baj a zsúfoltság. A kicsiny szobákban nyolcan mosakodunk, tanulunk, alszunk. És nemcsak a kollégium túlszűkült, hanem az iskola is: egy épületben vagyunk a felsőfokú technikummal.

— S az iskola ráadásul nincs is olyan jól felszerelve, mint a kollégium, sőt, ahhoz képest, hogy műszaki technikum, mondhatnánk úgy is: nagyon rosszul van felszerelve.

— A tankönyveink nagy része régi kiadású, a legtöbb 1953-as, és például a televízióról alig találunk benne néhány szót...

A tanulók ösztöne szavait az illetékesek figyeimbe ajánljuk, a kollégium tanárainak, vezetőinek, diáklakóinak pedig továbbra is jó munkát kívánunk.